TÜRK-İŞ

TÜRKİYE İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU YAYIN ORGANI

Şubat : 1987 Sayı : 209

İşçi sorunları

CUMHURBAŞKANI EVREN'e

bir kez daha sunuldu.

AYLIK
EĞİTİM
VE
MESLEK
DERGİSİ

TÜRK-İŞ

TÜRKİYE
İŞÇİ
SENDİKALARI
KONFEDERASYONU
AYLIK
YAYIN
ORGANIDIR

Şubat 1987 Sayı : 209

SAHİBİ :
TÜRKİYE İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU ADINA
GENEL BAŞKAN
ŞEVKET YILMAZ

●

YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ :
HÜSEYİN EKMEKÇİOĞLU

●

MÜESSESE MÜDÜRÜ :
ORHAN BALABAN

●

YAZI KURULU :
BURHAN DODANLI
ERKİN OKAY

●

DERGİ ADRESİ :
TÜRK-İŞ GENEL MERKEZİ
KIZILAY-ANKARA
Tel: 33 38 24

●

ABONE :
Yurtiçi, 6 aylık 900.-TL.
Yıllık 1.800.-TL.
Yurtdışı 6 aylık 2.000.-TL.
Yıllık 4.000.-TL.

●

GRAFİK-MİZANPAJ :
TURGAY ÇERŞİL

●

FOTOĞRAFLAR:
NİHAT ÜSTÜN

●

DİZGİ BASKI :
DEMİRCİOĞLU MATBAACILIK
TÜRK-İŞ PASAJI NO: 2
KIZILAY-ANKARA
TEL: 34 14 71

BASKI TARİHİ : 3.3.1987

DERGİMİZ
BASIN AHLAK
YASASINA UYAR

içindekiler

1	CUMHURBAŞKANI, TÜRK-İŞ YÖNETİCİLERİNİ KABUL ETTİ.
2	TÜRK-İŞ YASA DEĞİŞİKLİK ÖNERİLERİNİ TAŞÇIOĞLU'NA VERDİ.
5	VANDERVEKEN TÜRK-İŞ'İ ZİYARET ETTİ.
6	SENDİKALARIN DENETLENMESİYLE İLGİLİ TÜRK-İŞ GÖRÜŞÜ.
8	KAMU KESİMİ TOPLU İŞ SÖZLEŞMELERİYLE İLGİLİ TOPLANTI.
12	SON ÜÇ YILDA GREVLER.
13	NAZMİ CEYLANDAĞ'I KAYBETTİK.
14	YILMAZ'IN AET İLE İLGİLİ TV DEMECİ.
16	MADEN KAZALARI VE ZONGULDAK BASIN TOPLANTISI
22	KÖŞEMDEN (Kaya Özdemir)
26	KONUT YARDIMI VE BAŞARI ŞANSI.
29	TÜRK-İŞ YÖNETİCİLERİ TİSK'İ ZİYARET ETTİ.
32	KAYA ERDEM'İN ZİYARETİ.

DÜZELTME

Dergimizin Ocak 1987 sayısında, Türk-İş Yönetim Kurulu Üyelerinin Özgeçmişleri verilirken, Genel Sekreter Sayın Emin Kul'un Kabataş Lisesi'ni bitirdiği yazılmıştır.

Sayın Kul'un, Kabataş Lisesi'ni bitirmediği ve çalışma hayatına atılmak için okuldan ayrıldığı, kendi uyarısından anlaşılmıştır.

Ayrıca; 14. Genel Kurul'da söz sırası belirtilirken, sendikalar arasında BASS'ın ismi de yer almamıştır.

Her iki yanlışlığı düzeltir, okurlarımızdan özür dileriz.

EVREN, TÜRK-İŞ YÖNETİM KURULUNU KABUL ETTİ.

BİR SAATLİK GÖRÜŞME SIRASINDA İŞÇİ SORUNLARI ELE ALINDI

Cumhurbaşkanı Kenan Evren, Türk-İş Yönetim Kurulu üyelerini kabul ederek işçi sorunlarıyla ilgili ayrıntılı bilgi aldı.

22 Ocak Perşembe günü Çankaya Köşkünde gerçekleşen görüşmeden sonra Türk-İş Genel Başkanı Şevket Yılmaz gazetecilerin sorularını cevaplarken, Türk-İş 14'üncü Genel Kurulunda Yönetim Kuruluna seçilen arkadaşlarını Cumhurbaşkanına tanıtma ve bu vesile ile işçi sorunları üzerinde görüşme imkanı bulduklarını belirtti.

Yılmaz, gazetecilerin sorularını cevaplandırırken şunları söyledi:

"650 bin kamu işçisinin toplu sözleşme görüşmelerinde bazı tıkanıklıklar var. Kamu işveren sendikalarının tavrı, toplu sözleşme görüşmelerini uyuşmazlığa sürüklemektedir. Konsey döneminde Yüksek Hakem Kurulunca kabul edilmiş maddeler bile, toplu sözleşme görüşmelerinde tartışılmak isteniyor.

Hükümet, serbest toplu pazarlık yerine, kendi dikte ettirdiği bir sözleşme düzeni istemektedir.

Anayasa ve yasalardan doğan sıkıntılar bildirildiği halde, Hükümet duyarlı davranmıyor. Sözleşmeli personel uygulamasıyla, kamu kesiminde sendikacılık hareketine son verilmek isteniyor.

Hükümet, her gün yeni sorunlar çıkararak işçi kesimini tedirgin etmeyi sürdürüyor.

Sayın Cumhurbaşkanımıza bunları anlattık. Kendileri de yurtiçi gezilerinde fabrikaları dolaştıklarını, işçilerin durumunu tesbit etme imkanı bulduklarını söylediler."

Şevket Yılmaz, kendi görüşmelerinden önce Cumhurbaşkanının Başbakanı kabul ettiğini ve Evren'in kendilerine **"Başbakan yurtdışına gidiyor. Keşke sizinle daha önce görüşseydik. Fakat, yurtdışından dönünce bu konuları kendisiyle görüşeceğim."** dediğini de açıkladı.

Cumhurbaşkanının önümüzdeki günlerde Türk-İş ve TİSK'i de ziyaret imkanı arayacağını belirttiği de öğrenildi.

TÜRK-İŞ, YASA DEĞİŞİKLİK ÖNERİLERİNİ, TAŞÇIOĞLU'NA VERDİ...

ÖNERİLERİN GEREKÇESİNDE :

"İşçilerimiz bugün ferdî ve toplu iş hukuku alanında sosyal güvenlikte, ağır çıkmazlarla karşı karşıyadır.." denildi.

Öneriler arasında, Anayasa'nın çalışma hayatıyla ilgili maddeleri ile Sendikalar, Toplu Sözleşme Grev ve Lokavt Yasası, 1475 Sayılı İş Yasası, SSK Yasası, Kıdem Tazminatı ve Asgari Ücretin yeniden düzenlenmesi de bulunuyor...

TÜRK-İŞ'in, çalışma hayatımızdaki çıkmazları ortadan kaldırmaya yönelik yasa değişiklikleri önerisi 10 Şubat'ta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Mükerrem TAŞÇIOĞLU'na verildi.

Bakan TAŞÇIOĞLU'nun yazılı isteği üzerine kendisine sunulan TÜRK-İŞ önerileri arasında, Anayasanın çalışma hayatını ilgilendiren bazı maddeleri ile **2821** Sayılı Sendikalar, **2822** Sayılı Toplu Sözleşme, Grev ve Lokavt Yasası, **1475** Sayılı İş Yasası, 506 Sayılı SSK Yasası, **3217** Sayılı Serbest Bölgeler Yasası, Kıdem Tazminatı Kurumu ve Asgari Ücreti tespit yönteminde değişiklikler yer aldı.

TÜRK-İŞ değişiklik önerilerinin sunuş yazısında, 1984 yılından beri Konfederasyon sorunlar gündeminde yer alan ve zaman zaman yetkili makamlara iletilen bu görüşlerin **17 Temmuz 1984, 11 Şubat 1985 ve 29 Nisan 1985** tarihlerinde Başbakan Turgut ÖZAL'ın başkanlığında düzenlenen 3 ayrı toplantıda Hükümete sunulduğu ve olumlu bir sonuç alınamaması üzerine aynı önerilerin bir defa da **15 Ocak 1986**'da yeniden Başbakan'a, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına ve tüm Parlamento üyelerine ayrı ayrı verilmiş olduğu hatırlatıldı.

Sunuş yazısında, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı'nın, TÜRK-İŞ 14. Genel Kurulunda ve Konfederasyonu ziyareti sırasındaki beyanlarının yanısıra, 9 Ocak 1987 tarihli yazısındaki isteği üzerine kendisine tevdi edilen Yasa değişikliği önerilerinin kısa sürede gerçekleştirilmesi istendi.

Sunuş yazısında ayrıca, "Türk işçisinin içinde bulunduğu şartlar, özellikle demokraside yaşanan çeşitli çıkmazların aşılabilmesi, bu görüşlerin en kısa süre içinde hayata geçirilmesini gerektirmektedir. Aksi bir tutumun, TÜRK-İŞ'i barışçı çözüm yollarının tümüyle kapandığı görüşüne sevk edeceğinin bilinmesini isteriz." denilerek, bu sorunların çözümünün önemine işaret edildi.

TÜRK-İŞ DEĞİŞİKLİK ÖNERİLERİ ÖZETİ

10 Şubat 1987

DEĞİŞİKLİK GEREKÇELERİ

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanına sunulan TÜRK-İŞ'in Yasa değişiklik önerilerine yol açan ihtiyacın gerekçeleri özetle şöyle anlatılmaktadır:

— İşçilerimiz bugün, ferdi ve toplu iş hukuku alanında, sosyal güvenlikte, ağır çıkmazlarla karşı karşıyadır.

— Ekonomik kararlarda tercihler, sürekli olarak başta işçiler olmak üzere, tüm çalışanlarla dar ve sabit gelirliler aleyhine yapılmaktadır.

— Sosyal düşüncelerden giderek uzaklaşan yaklaşımlarla devlet, iktisaden güçsüz olanı koruma ve kollama ödevini yapamaz duruma getirilmiştir.

— Gelir dağılımındaki adaletsizlik giderek büyümekte, çalışanın işinde ve emekliliğinde güvencesi, ciddi tehditlerle karşı karşıya bulunmaktadır.

— İşsizlikle mücadelede, ciddi kabul edilebilir hiçbir tedbir alınmamıştır.

— İşçi çıkarma yasağının kaldırılmasıyla birlikte işçi çıkartma eylemleri işverenin keyfiliğine bırakılmıştır.

— Kıdem tazminatı müessesesiyle ilgili çalışmalar da amaçtan sapılarak yarım asırlık bir temel hak işçilerden alınmak istenmektedir.

— İş hayatının teftiş ve denetimi yürekler acısıdır. Yasaların, işçi sağlığıyla ilgili hükümleri ve tedbirleri uygulanmamakta, bu konuda işveren keyfiliğini önlemekle ödevli olanlar seyirci kalmaktadır.

— Tarımda çalışan milyonlarca işçimiz, her çeşit yasal güvenceden yoksun durumdadır.

— Ferdi iş hukukunda yaşanan bu çıkmazlar toplu iş hukuku alanında daha ileri boyutlarda bulunmaktadır.

— Çıkmazların temel kaynağı şüphesiz 1982 Anayasasıyla 2821 Sayılı Sendikalar ve 2822 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasasının ihtiyaçlara cevap vermekten uzak, çoğunlukla kısıtlayıcı hükümleridir.

— Çıkmazarın temelinde aynı zamanda siyasal iktidarın toplu pazarlık hakkının serbest kullanılmasına engel teşkil eden müdahaleci ve baskıcı tutumu da bulunmaktadır.

— Kamu toplu iş sözleşmeleri koordinasyon kurulu ile kamu işveren sendikalarının kuruluşu, çalışma biçimi ve yöntemleri bu çıkmazların en belirgin örneklerinden biridir.

— Sendikalar yasasının mevcut durumu hür sendikacılık anlayışıyla temelden çelişmektedir.

— Taraf sendikanın belirlenmesi işlemlerinde, arabuluculuk kurumunun işleyişinde çıkmazlar vardır.

— Grev hakkı, işvereni açıkca koruyan düzenlemeler, olağanüstü kısıtlamalar grev yasakları, iktidara tanınan erteleme yetkisi ve ertelenen grevlerin YHK'na intikal ettirilerek mecburi tahkime tabi tutulması gibi sebeplerle kağıt üzerinde kalmıştır.

— Serbest Bölgeler Yasası, Turizm Yasası ve Olağanüstü Hal Yasasında yapılan düzenlemelerle hür sendikacılık alanındaki belirgin kısıtlamalar daha ileri boyutlara ulaştırılmıştır.

— Sözleşmeli personel uygulaması, Anayasaya aykırı şekilde işçileri hedef almakta, ücrette adalet ilkesi zedelenerek işçilerin sendikalardan uzaklaştırılması hedeflenmektedir.

— Sosyal Güvenlik alanında ortaya konan uygulama ve düşünceler işçilerin kazanılmış haklarına el koymaya yöneliktir. Ayrıca sigorta hizmetlerinin denetlenmesi ortadan kaldırılmış, yönetime katılım yolları tıkanmış ve siyasal iktidar için keyfi uygulamalara ağırlık tanınmıştır.

— Oysa çoğulcu ve özgürlükçü demokrasinin gerçek anlamda kurulup tam işleyebilmesi ve ülke sorunlarından arınmış bir çağdaş uygarlık düzeyine ulaşılabilmesi çıkmazlarını sıraladığımız temel işçi hak ve özgürlüklerinin tam uygulanmasıyla mümkündür.

Anayasa'da İstenen Değişiklik

TÜRK-İŞ'in Anayasanın çalışma hayatına ilişkin bazı maddelerinde istediği değişiklik önerilerinde, Anayasa hazırlık çalışmaları sırasında Konfederasyon tarafından Danışma Meclisi'ne sunulan ve 45 önergede toplanan değişiklik tekliflerinin dikkate alınması talep edilerek değişiklik yapılması istenmiştir. TÜRK-İŞ'in Anayasaya ait değişiklik önerileri arasında, Sendika kurma hakkını düzenleyen 51, Sendikal faaliyetle ilgili 52, Toplu Sözleşme hakkını düzenleyen 53 ve Grev Hakkı ve Lokavt Müessesesini düzenleyen 54. maddelerin Danışma Meclisi'ne sunulan öneriler de dikkate alınarak işçi hak ve özgürlüklerini güvence altına alacak biçimde ve ILO ilkeleri doğrultusunda yeniden düzenlenmesi talep edilmiştir.

2821 ve 2822'de İstenen Değişiklikler

TÜRK-İŞ Çalışma Bakanı'na verdiği önerilerinde 2821 Sayılı Sendikalar Yasası'nda ve ➡

2822 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasasında da hür sendikacılık ilkelerini engelleyen maddelerin değiştirilmesi isteniyor.

TÜRK-İŞ'in 2821 Sayılı Yasada istediği değişiklikler özetle şöyle:

— Devlet memurlarına da sendika kurma hakkı tanınmalıdır.

— Bu Yasanın 3. maddesinde yer alan ve "Kamu İşveren Sendikalarının aynı işkolundaki kamu işverenleri tarafından kurulması ve aynı işkolunda faaliyette bulunması şartının aranmayacağını" öngören ayrıcalıklı kuruluş imkanı kaldırılmalıdır.

— Bir işyerinin girdiği işkolu tespit yetkisini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına veren 4. madde değiştirilerek bu yetki "Yetki Tesbit Kurumu"na verilmelidir.

— Sendika kurucularında aranacak nitelikler başlıklı 5. maddede kurucuda aranan, "En az 1 yıldan beri çalışma zorunluluğu ile 2822 Sayılı Yasanın çeşitli maddelerine göre mahkûm olmuş sendikacıların sendika kurucusu olamayacağı" hükmü kaldırılmalıdır.

TÜRK-İŞ'in bu Yasaya ait değişiklik istekleri arasında Sendikalara üye olma özgürlüğü, Ana Tüzük ve yönetmeliklerin serbestçe düzenlenmesi, işçilerin yöneticilerini özgürce seçebilmeleri, işçi sendikalarının yönetimlerini serbestçe belirleme hakkı ve işçilerin çalışmalarını ve programlarını özgürce belirleme esaslarının ILO ilkeleri doğrultusunda olması tüzel kişiyi suçlu ilan ederek sendikayı kapatma veya faaliyetten men etmeyi öngören hükümlerin kaldırılması istenmektedir.

Bu değişiklikler arasında sendikanın feshi veya infisahı halinde mallarının hazineye intikal edeceği hükmünün kaldırılmasını, bu gibi hallerde sendika mal varlığının akibetine işçilerin karar vermesinin sağlanması istenmektedir.

Yine bu kanundaki sendikaların uluslararası kuruluşlara üyelik hakkının ön izne bağlanmasının kaldırılması ve kısıtlamaları egemen kılan ceza hükümlerinin yasada yer almaması istenmektedir.

2822 Sayılı Yasada da istenen değişikliklerle yetki kurumunun, arabuluculuk müessesesinin, serbest toplu pazarlık düzeninin ve grev hakkının bugünkü yasa hükümleri muvacehesinde kollektif iş hukuku alanında ağır ve haksız kısıtlamalarla dolu olduğu belirtilerek yeni yasal düzenlemeyle bu tıkanıklıkların giderilmesi istenmiştir.

Bu değişiklik sırasında tarafsız olma niteliğini yitiren Yüksek Hakem Kurulu'nun kuruluş tarzının değiştirilmesi istenirken Yasadaki grev hakkının kısıtlamalar yüzünden kağıt üzerinden alınarak yeni düzenlemeyle uygulanabilir biçimde hayata geçirilmesi talep edilmiştir.

Diğer Değişiklik İstekleri

TÜRK-İŞ çalışma hayatına getirdiği yeni sorunlar bakımından benimsenmeyen 3217 Sayılı Serbest Bölgeler Yasasının özellikle bu bölgelerde işçi hak ve özgürlüklerine ağır darbeler getirdiği kanısıyla bu Kanunda işçi hak ve çıkarlarının gözetilmesi yolunda değişiklikler yapılmasını isterken, serbest bölgelerde grev yasağının kaldırılmasını teklif etmiştir.

TÜRK-İŞ istihdam güvencesi sağlanması açısından 1475 Sayılı Yasada ILO normlarına uygun değişiklikler istemektedir.

TÜRK-İŞ aynı Yasada asgari ücret belirleme yönteminin de 33. maddede yapılacak değişiklikle yeniden düzenlenmesini isterken, asgari ücretin her yıl tesbit edilerek net ödenmesi, asgari ücret tesbitinde bağımlılık faktörü hesabında işçinin eş ve üç çocuğunun yani 5 kişilik bir ailenin dikkate alınmasını ve asgari ücret tesbiti sonrasında fiyatlarda % 15 oranında bir artış görüldüğü her an, asgari ücretin de bu oranda arttırılmasını önermektedir.

TÜRK-İŞ'in Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Mükerrem TAŞÇIOĞLU'na verdiği değişiklik önerileri sırasında, kıdem tazminatı kurumunun geliştirilmesi istenmiştir.

TÜRK-İŞ bu düzenleme sırasında işçilerin tazminat hakkının korunup geliştirilmesini hedef alan hükümlere yer verilmesi ile işverenin fesih yetkisinin bu espriyle yeniden ele alınmasını, hizmet ilişkisinin sona erdiği her olayda, kıdem tazminatının ödenebilmesinin sağlanmasını istemektedir. TÜRK-İŞ, işçinin suçluluğu halinde de, ödenmesi ertelenmiş bir ücretten ibaret olan kıdem tazminatının kendisine behemahal ödenmesini istemektedir.

TÜRK-İŞ sanayi ve hizmet kesiminde çalışanların 50 yıldan buyana asgari de olsa bir yasal güvenceye sahip olduğunu hatırlatarak bu haktan yoksun olan Tarım ve Orman İşçilerinin en kısa sürede yasal güvenceye kavuşturulmasını önermiştir.

TÜRK-İŞ 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun yaşlılık aylığıyla ilgili 61 ve 67. maddelerinde yapılacak değişiklikle ortada bulunan eşitsizliğin giderilmesini prim borçlarını ödemeyenlere uygulanan gecikme zamlarının miktarlarını belirleyen 80. maddenin de değiştirilmesini ve bu gecikme zamlarının arttırılmasını istemektedir.

TÜRK-İŞ ayrıca emekli yaşını yükselten 3246 Sayılı Yasanın inandırıcı ve gerçeklere uygun şekilde yeniden düzenlenmesini teklif ederken "Hak kavramı"na riayet edilmesini istemiş ve emeklilik yaşının yükseltilmesine gerek olmadığını savunmuş bu gerekçeyle 3246 Sayılı Yasanın yürürlükten kaldırılmasını talep etmiştir.

TÜRK-İŞ Kurum fonlarının düşük gelirli tahvillere yatırılmasını engellemek ve bu Fonların daha rantabl işletilmesini sağlamak için 4792 Sayılı Yasanın 20. maddesinin de bu espriyle değiştirilmesini istemiştir.

VANDERVEKEN'İN TÜRK-İŞ'İ ZİYARETİ

"TÜRK-İŞ'İ DESTEKLİYORUZ..."

Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ICFTU) Genel Sekreteri John Vanderveken, 12 Şubat günü TÜRK-İŞ'i ziyaret etti. Bu ziyarette, ICFTU'nun Türkiye Bürosu Sorumlusu Baudovin Jonkheere de bulundu. Genel Başkan Şevket Yılmaz ve Yönetim Kurulu'nun diğer üyelerini, bu görevlerine seçilmiş olmalarından dolayı kutlayan ICFTU Genel Sekreteri Vanderveken, ülkemizdeki sendikal çalışmaların gelişimi konusunda TÜRK-İŞ Yöneticileriyle bilgi alış verişinde bulundu.

TÜRK-İŞ Genel Başkanı Şevket Yılmaz görüşme sırasında, **"Her zaman TÜRK-İŞ'in ve Türk İşçi Hareketinin yanında olup desteklediklerini ifade eden değerli dostumuz ICFTU Genel Sekreteri Vanderveken ve arkadaşı Baudovin bugün tekrar aramızda bulunmaktadır. Türkiye'deki çalışma hayatının çeşiti sorunlarını ve bu konudaki gelişmeleri yerinde incelemek amacıyla ülkemize gelen Vanderveken, TÜRK-İŞ'e yaptığı bu ziyaret sırasında da belirttiğim konularda bizimle bilgi alış verişinde bulunacaktır."** dedi.

ICFTU Genel Sekreteri John Vanderveken de, gerek Türkiye'yi, gerekse TÜRK-İŞ'i ziyaret amacı hakkında şunları söyledi:

"Daha önceki tarihlerde de zaman zaman değindiğim gibi, sendikal haklar konusunda yaptığı çalışmalarından ötürü TÜRK-İŞ ve TÜRK-İŞ'teki dostlarımızı ICFTU olarak tamamiyle destekliyoruz. Türkiye'deki sendikal hakları kısıtlılıktan kurtarabilmek için, daha çok şeyler yapılması gerektiğine inanıyorum. Ümit ederim ki, sarfedilen bu çabalar, olumlu sonuçlara ulaşsın.

ICFTU özellikle örgütlenme özgürlüğü ve temel sendikal haklara saygının tam olması yolunda gayret gösteren bir konfederasyondur. İşte bu noktadan hareketle ve TÜRK-İŞ'in çabalarıyla Türkiye'deki ekonomik ve sosyal adaletin sağlıklı şekilde temini için olumlu gelişmeler kaydedileceğine güveniyoruz. Bugünkü görüşmemizde, tüm bu konuları gözden geçireceğiz."

İŞVEÇLİ SENDİKACILAR TÜRK-İŞ'İ ZİYARET ETTİ.

İsveç İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ILO)'nun Uluslararası İlişkiler Sorumlusu Eivor Edvardsson Kratz, Sosyal Demokrat Parti Temsilcisi Conny Fedriksson ve İşveç İşçi Sendikaları Konfederasyonuyla Sosyal Demokrat Parti'nin bir ortak kuruluşu olan Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nden Margareta Grape-Lantz'den oluşan üç kişilik bir İşveç Sendikacılar Heyeti, 12 Şubat'ta TÜRK-İŞ'i ziyaret ederek, Genel Başkan Şevket Yılmaz ve Yönetim Kurulu Üyeleriyle görüştü.

Konuk sendikacıları Türkiye'deki çalışma hayatı ve sendikacılık konuları ve sorunlarını anlatan Şevket Yılmaz, İsveç'teki Türk işçilerinin durumları ve İsveç sendikalarının bu konudaki çalışmaları hakkında da bilgi aldı.

SENDİKALARIN DENETLENMESİYLE İLGİLİ TÜRK-İŞ GÖRÜŞÜ

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca "İşçi ve İşveren Sendika ve Konfederasyonlarının Devletçe Denetlenmesi Esaslarına İlişkin Tüzük"te bazı değişiklikler yapılmasını öngören tasarı TÜRK-İŞ'in görüşü alınmak üzere Konfederasyonumuza gönderildi.

Değişiklik Tasarısı, 6.5.1984 tarihli Tüzük'te görülen ve uygulamada yaşanan tüm sorunları daha da ağırlaştıracak; sendikaları ve konfederasyonları, hür sendikacılık ilkeleriyle ve bu ilkeleri müesseseleştiren uluslararası normlarla tabantabana zıt bir yaklaşımla, denetim yoluyla sürekli baskı altına sokacak niteliktedir. Bu yön ve tasarının diğer tüm sakıncalı nitelikleri Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bildirildi. 22 Ocak tarihli TÜRK-İŞ yazısında, "Denetim esas ve yöntemi, denetim elemanlarının yetkilerinin sınırı ve konuyla ilgili diğer şartlar; Yasa hükümlerini, deneyimleri, ihtiyaçları, işleyişi ve sendika özgürlüğünü düzenleyen uluslararası normları gözönüne alan bir yaklaşımla, ortaklaşa yapılacak bir çalışma ile belirlenmelidir..." denildi.

- ★ Çalışma Bakanlığı'nın Tüzük Değişikliği, TÜRK-İŞ'in görüşü alınmak üzere Konfederasyon'a gönderildi.
- ★ Tasarının sakıncalı yönleri, TÜRK-İŞ tarafından Bakanlığa bildirildi.

TÜRK-İŞ tarafından Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na sunulan yazıdaki Tüzük ve Tüzük değişikliği hakkındaki TÜRK-İŞ görüşleri ise şöyle:

DYP Genel Başkanı TÜRK-İŞ'i ziyaret etti

DYP Genel Başkanı Hüsamettin Cindoruk, 28 Ocak'ta Türk-İş Genel Merkezi'ni ziyaret ederek, Genel Başkan Şevket Yılmaz ve Yönetim Kurulu üyeleriyle görüştü. Türk-İş'e kesin destek vaadinde bulunan Cindoruk, "Siyasi hayat içinde ve TBMM'de Türk-İş'in bütün haklı taleplerini desteklemek bizim için bir görevdir, bunu açıkca taahhüt ediyorum" dedi.

Türk-İş'in 14. Genel Kurulu'nda seçilen yeni yöneticileri kutlayan Cindoruk, Türk-İş'in demokratik rejimin teminatı ve önemli bir unsuru olduğunu söyledi.

6.5.1984 Tarihli Tüzük:

Denetimin ne suretle yapılacağını açıklığa kavuşturan Yasa hükümleri 6.5.1984 tarihinde, 18393 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Tüzük ile aşılmaya çalışılmış ve 1984'ten itibaren Yasa koyucunun amacını aşan bir biçimde uygulanmaya kalkışılmıştır.

TÜRK-İŞ, anılan Tüzüğün hazırlık aşamasında Bakanlığınıza sunduğu görüşünde Tüzük tasarısına egemen olan yaklaşımı eleştirmiş, yol açabileceği sakıncalara işaret etmiş, görüşlerinin dikkate alınmasını istemiştir.

TÜRK-İŞ'in bu başvurusu Bakanlığınızca dikkate alınmamış, Tüzük hazırlandığı şekli ile kesinleştirilmiş ve üç yıllık uygulaması sırasında denetimin maksatlı bir biçimde ve çoğu kez sendikalar üzerinde siyasal baskı kurmak amacıyla yapıldığı iddiasını doğrulayan gelişmeler cereyan etmiştir.

TÜRK-İŞ, denetime kural olarak, karşı olmadığını her zaman ortaya koymuştur. TÜRK-İŞ'in karşı olduğu yön, denetimin amacı aşan bir biçimde uygulanmaya kalkışılması, sendika özgürlüğünü ortadan kaldıran bir nitelik kazanması, bağımsız olmadığı bilinen unsurlarca sendikaların ve konfederasyonların malî kontrol ve soruşturmaya tâbi tutulmak istenmesidir. 6.5.1984 tarihli Tüzük, Yasa koyucunun amacını aşan yönleri ve uygulaması ile TÜRK-İŞ'in kaygılarını doğrulamıştır.

Bu uygulama 1985 içinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile TÜRK-İŞ ve Örgütü arasındaki ilişkileri tamamen kopma noktasına getirmiş, TÜRK-İŞ Denetim Raporu Bakanlıkça çarptırılarak basına sızdırılmış, TÜRK-İŞ'in cevapları başta Sayın Cumhurbaşkanı olmak üzere, Cumhurbaşkanlığı Konseyi Üyelerine, Başbakana, Başbakan Yardımcısına, GenelKurmay Başkanına, Milletvekillerine ve basına verilmiş, Cumhuriyet Savcılığına başvurulmuştur. Buna ilişkin haberlerin yer aldığı gazete kupürlerinden bazıları ilişiktir.

Uygulama sadece Konfederasyonumuz açısından değil, üye sendikalarımız bakımından da sendika özgürlüğünü, yetkili organ kararlarını ve buna paralel icraatı yok farzeden bir yaklaşımla, baskı aracı, malî kontrol ve soruşturma biçiminde sürdürülmek istenmiş, hamen tümü beraetle sonuçlanan suç duyurularında bulunulmuştur.

Bu tablonun ortaya koyduğu gerçek şudur: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yürütmekle görevli bulunduğu bir kamu hizmetini son derece büyük tepkiye yol açarak ve haksızlığı hemen her çevre tarafından kabul edilen bir tutumla sürdürmeye çalışmıştır.

Değişiklik Tasarısı:

Yasa ile öngörülen bir ödevi yürütmekle yükümlü olan bir Hükümet ve ilgilendirilmiş Bakanlıklar, iddia ettikleri gibi, gerçekten sendikaları ve konfederasyonları siyasal baskı altına sokmak niyeti taşımıyorlarsa, uygulamada yaşanan çıkmazları, tereddütleri dikkatle değerlendirmek durumundadırlar.

Bakanlığınızca hazırlanan Tüzük değişiklik tasarısında ise böyle bir değerlendirme yapıldığını ortaya koya tek yön yoktur.

Değişiklik tasarısı, 6.5.1984 tarihli Tüzük'te görülen ve uygulamada yaşanan tüm sorunları daha da ağırlaştıracak; sendikaları ve konfederasyonları hür sendikacılık ilkeleriyle ve bu ilkeleri müesseseleştiren uluslararası normlarla tabantabana zıt bir yaklaşımla denetim yoluyla sürekli baskı altına sokacak niteliktedir.

Herşeyden önce Değişiklik Tasarısı ile 2821 Sayılı Sendikalar Yasasının 47'nci maddesinde esasları ve çerçevesi belirtilen denetim yetkisinin ve konusunun sınırları aşılmıştır.

Bunun yanında;

★ Uzmanlığı, özellikle sendikaların işleyişi konusundaki bilgisi ve deneyimi tartışmalı, bağımlı denetim elemanına idarî denetim yanında malî denetim yapma yetkisi tanınmaya kalkışılmış;

★ Nitelıgi, ölçüsü, sıhhatı her zaman keyfî olarak yorumlanmaya müsait ve belirsiz ihbar ve şikayet sözcüklerine sığınılarak denetimin her an ve istenildiginde sürekli yapılabilmesi imkânı aranmış;

★ Bilgi ve belge verme, denetim elemanına yardımcı olma yükümlülüğü sadece yöneticileri degil, personeli, Türkiye'de mukim tüm gerçek, özel ve tüzel kişileri kapsar hale getirilmiş;

★ Cevap raporlarında yürürlükteki Tuzük ile belirli süre, denetim elemanının ya da biriminin keyfine terkedilmiş;

★ 2821 Sayılı Sendıkalar Yasasının 63 ncü ve 2908 Sayılı Dernekler Yasasının 92 nci maddelerine kökünden aykırı bir yaklaşımla Bakanlık denetim elemanına seçimle işbaşına gelen yöneticiyi işten el çektirme yetkisi tanınmış;

★ Uzun süren çalışmalar, bilimsel görüşler, ihtiyaçlar ve işleyiş dikkate alınarak geliştirilen ve Maliye ve Gümrük Bakanlığı Muhasebat Genel Müdürlüğü'nce uygunluğu onaylanan, uygulama beraberliği sağlanan muhasebe hesap plânı, her yönüyle tartışmalı bir biçimde değiştirilmeye kalkışılmıştır.

Bu yaklaşımla neyin amaçlandığını anlayabilmek mümkün değildir.

Tüzük değişiklik tasarısı bu yönleri ile sendika özgürlügünü düzenleyen uluslararası normlara temelden aykırıdır yakın geçmişte yaşanan tum sorunları yeniden gündeme getirecek bir

TÜRK-İŞ bu belirlemeleri dikkate almayan bır düzenlemenin son derece talihsiz bir tercih olacağının bilinmesini istemektedir.

Denetim esas ve yöntemi, denetim elemanlarının yetkilerinin sınırı ve konuyla ilgili dıger şartlar; Yasa hükümlerini, deneyimleri, ihtiyaçları, işleyişi ve sendika özgürlüğünü düzenleyen uluslararası normları gözönüne alan bir yaklaşımla ortaklaşa yapılacak bir çalışma ile belirlenmelidir.

KAMU KESİMİ TOPLU SÖZLEŞMELERİYLE İLGİLİ TOPLANTI YAPILDI

21 Ocak'ta yapılan toplantıda TÜRK-İŞ Yönetim Kurulu Üyeleri. Sırasıyla Genel Mali Sekreter Çetin Göçer, Genel Eğitim Sekreteri Mustafa Başoğlu, Genel Başkan Şevket Yılmaz, Genel Sekreter Emin Kul ve Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Orhan Balaban.

★ Toplantıya, TÜRK-İŞ Yönetim Kurulu Üyeleri ve Kamu Kesimine muhatap sendikaların genel başkanları katıldılar.

1987 yılı içinde başlayacak olan toplu sözleşmelerle halen devam eden müzakerelerde karşılaşılan çıkmazları gözden geçirmek üzere, TÜRK-İŞ Genel Merkezinde 21 Ocak günü bir toplantı düzenlendi.

TÜRK-İŞ Yönetim Kurulu üyeleriyle, kamu kesimine muhatap Sendika Genel Başkanlarının katıldığı toplantıda, 700 bin kamu kesimi

işçisini ilgilendiren toplu sözleşmelerde izlenecek strateji konusunda görüşme yapıldı.

TÜRK-İŞ tarafından 9 ve 13 Ocak tarihlerinde Çalışma Bakanlığı ile yapılan iki ayrı toplantıya götürülmüş bulunan bu konudaki TÜRK-İŞ görüşleri de Sendika genel başkanlarına anlatılarak, teşkilatlar arasında bilgi alışverişinde bulunuldu.

KAMU KESİMİ TOPLU İŞ SÖZLEŞMELERİ

Dergimiz baskıya girdiği sırada, 68.000 işçinin toplu iş sözleşmesinde anlaşma sağlanamamıştır. Sözkonusu sözleşmeler uyuşmazlık, YHK veya arabulucu aşamasında bulunmaktadır.

Bu arada, 1987 yılında 700 bin işçinin toplu iş sözleşmesi imzalanmış olacak. Kamu kesiminde imzalanacak olan toplu iş sözleşmeleri ise şunlardır:

SÜRESİ 1987 YILINDA SONA ERECEK KAMU KESİMİ TOPLU İŞ SÖZLEŞMELERİ

TARAF SENDİKA	İŞYERİ	BAŞLANGIÇ TARİHİ
TARIM-İŞ	1- T.Şeker Fabrikaları Sarmısaklı ve Alpullu T.Ü.Çiftliği	1.1.1987
	2- Beykoç Ağaç ve Fidanlık	1.1.1987
	3- Vakıflar Genel Müdürlüğü	1.1.1987
	4- Dalko Daylan Su Ürün. Kooperatifi	1.6.1987
	5- A.O.Ç.	2.8.1987
	6- Tohum Islah ve Üretme A.Ş.	1.9.1987
	7- Tarım İşletmeleri Genel Md.lüğü	1.11.1987
TÜRKİYE MADEN-İŞ	1- Etibank'a bağlı işyerleri	1.1.1987
	2- Demir Çelik İşletmeleri Gn. Md. (Divriği	1.1.1987
	3- Tekel Genel Müdürlüğü Tuzla İşyerleri	1.3.1987
	4- Karabük Bakır İşletmeleri A.Ş.	1.1.1987
PETROL-İŞ	1- T.P.A.O.	1.1.1987
	2- M.K.E. Kırıkkale Fabrikası	1.1.1987
	3- T.Petrol Rafinerleri A.Ş.	1.1.1987
	4- Sümerbank'a bağlı işyerleri;	
	• Gemlik Suni İpek	1.1.1987
	• Tarsus Mens Boya	
	• Deri Kundura Sanayi	
	• Salihli Pal ve Valeks Fabrikası	
	5- Tekel	1.3.1987
	6- Petrol Ofisi A.Ş.	1.4.1987
	7- Türkiye Gübre Sanayii A.Ş.	1.5.1987

TARAF SENDİKA	İŞYERİ	BAŞLANGIÇ TARİHİ
TEKGIDA-İŞ	1- Çay İşletmeleri Genel Md.lüğü	1.1.1987
	2- Tekel İşletmeleri Genel Md.lüğü	1.3.1987
	3- Et Balık Kurumu	1.4.1987
ŞEKER-İŞ	1- T.Şeker Fabrikaları	1.2.1987
AĞAÇ-İŞ	1- Düzce End. Meslek Lisesi	1.1.1987
BASIN-İŞ	1- Ankara Yarı Açık Cezaevi Md.lüğü	1.1.1987
	2- MEB Yayınevi	1.1.1987
	3- MEB Devlet Kitap Md.lüğü	1.1.1987
	4- DMO	1.3.1987
	5- Banknot Matbaası	1.3.1987
	6- Etibank Matbaası	1.6.1987
BASİSEN	1- Denizcilik Bankası T.A.Ş.	1.1.1987
	2- T.C. Turizm Bankası A.Ş.	1.1.1987
BASS	1- T.Vakıflar Bankası	1.5.1987
TÜRK METAL	1- Zirai Donatım Kurumu	1.1.1987
	2- MKE	1.1.1987
	3- Etibank	1.1.1987
DOKGEMİ-İŞ	1- T.Gemi Sanayi A.Ş.	1.1.1987
YOL-İŞ	1- Karabük D.Ç.Emanet İşler Kom.	1.1.1987
	2- Emek İnşaat M.B.İnşaatı	1.1.1987
	3- Emek İnşaat (4 işyeri)	1.2.1987
	4- Karayolları	1.3.1987
	5- Bayındırlık ve İskan Bakanlığı	1.3.1987
	6- Köy Hizmetleri Gen. Md.lüğü	1.3.1987
TES-İŞ	1- Silivri Su Birliği	1.1.1987
	2- D.S.İ.	1.1.1987
	3- E.İ.E.	1.3.1987
	4- TEK	1.3.1987
	5- Simel Ltd. Şti.	1.3.1987
	6- İller Bankası	1.3.1987
KOOP-İŞ	1- Tarım, Kredi Koop. Mer. Gen. Md.lüğü	1.6.1987
	2- T.K.K. ve Birlikleri Personeli Sos. Yardım Vakfı	1.1.1987
TEZKOOP-İŞ	1- Çukurova Üniversitesi Rektörlüğü	1.3.1987
	2- Çukurova Üni. Ziraat Fakül. Dekanlığı	1.3.1987
	3- Beden Terbiyesi Genel Md.lüğü	1.1.1987
	4- T.C.Ziraat Bankası Peb.Vakfı	1.1.1987
	5- Milli Eğitim Spor. Md. (Aydın)	1.3.1987
	6- Selçuk Üniversitesi Rektörlüğü	1.3.1987
	7- Tübitak Genel Sekreterliği	1.3.1987
	8- Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi	1.5.1987
	9- Ankara Üniversitesi Dil Tarih.Coğ.Fak.	1.6.1987
	10- Ereğli Kömür Havzası Amele Birliği	1.7.1987
	11- MEB Vakfı Kantinleri	1.4.1987
	12- Tarım, Orman ve Köyişleri Bakanlığı Des.Genel Md.lüğü	1.3.1987

ULUSU TÜRK-İŞ YÖNETİM KURULUNU KUTLADI

Eski Başbakanlardan Bülend Ulusu, Türk-İş'i ziyaret ederek 14'üncü Genel Kurul'da Yönetim Kurulu'na seçilenleri kutladı.

12 Eylül askeri yönetimi sırasında kurulan hükümette Başbakan olarak görev yapan Ulusu, bir saate yakın görüşme sırasında Türk-İş yöneticilerinden işçi sorunlarıyla ilgili bilgi aldı.

Ulusu, Türk işçi hareketinin sorunlarının çözümü için TBMM'de bağımsızlar olarak gereken desteği göstereceklerini belirtti.

TARAF SENDİKA	İŞYERİ	BAŞLANGIÇ TARİHİ
DEMİRYOL-İŞ	1- T.C.D.D.	1.6.1987
DENİZCİLER	1- Türkiye Denizcilik İşletmeleri	1.1.1987
	2- Deniz Nakliyat A.Ş.	1.1.1987
LİKAT-İŞ	1- T.Denizcilik İşletmeleri Gn.Md.lüğü	1.1.1987
	2- T.Denizcilik İşletmeleri	1.1.1987
	3- TCDD'ye bağlı limanlar	1.6.1987
HABER-İŞ	1- PTT Genel Müdürlüğü	1.9.1987
TOLEYİS	1- Yurtlar Genel Md.lüğü	1.1.1987
	2- İ.T.İ. Rektörlüğü	1.1.1987
TÜRK HARB-İŞ	1- MSB Orduevleri	1.3.1987
	2- MSB, İçişleri Bakanlığı Jand. Genel Komut. Sahil Güvenlik Komutanlığı	1.3.1987
BELEDİYE-İŞ	1- Rize, Samsun, Afyon, Elazığ, Niğde, Ağrı, Burdur, Gümüşhane, Sakarya Belediyeleri	1.3.1987
	2- Tokat Belediyesi	1.1.1987
	3- İETT Genel Md.lüğü	1.3.1987
	4- Seyitömer, Gölcük, Akşehir, Kilis, Ödemiş, Nazilli, Banaz, Nizip Belediyeleri	1.3.1987
	5- Çine, Karabük, Erdemli, Bergama Belediyeleri	1.1.1987
	6- Darıca Belediyesi	1.6.1987
	7- Aksaray Belediyesi	1.8.1987

SON ÜÇ YILDA UYGULANAN TÜRK-İŞ GREVLERİ

Çalışma hayatını düzenleyen yasaların uygulanmaya başladığı 1984 yılından bu yana, TÜRK-İŞ'e bağlı sendikalarca yapılan grevlere 4728 işçi katıldı. Üç yıllık dönemi kapsayan sözkonusu grevlerde kaybolan işgünü sayısı ise 115 bin 622'yi buldu.

Grev, toplu pazarlık açısından önemli bir araçtır. Ancak, grev etkili değilse, serbest toplu pazarlıktan tam olarak bahsedilemez. Üç yıllık uygulamaya baktığımızda, 2822 sayılı yasa ile sağlıklı toplu iş sözleşmeler imzalanamamış, grev hakkı kağıt üzerinde kalmıştır. Bu durumu aşağıdaki tabloda da görmek mümkündür.

Denilebilir ki, bu dönemde bazı grevleri işverenler kendi açılarından yararlı bulmaktadır. Grev süresi içerisinde işyerinde üretim devam etmekte, işçi çıkartmak ve yeni işçi almak ise serbest olmaktadır.

Grevlere ait tablo incelendiğinde, 1984-1986 döneminde grevlerin istenen düzeyde bir anlam ifade etmediği görülmektedir. Sözkonusu grevleri 1963-Eylül 1980 dönemi ile kıyasladığımızda denilebilirki son altı yılda etkin grevlerin yapılmadığı, toplu sözleşmelerin sağlıklı sonuçlanmadığı, reel ücretlerin büyük oranda gerilediği ortaya çıkmıştır.

12 Eylül öncesinde Teksif'e bağlı işyerlerinde yapılan grevlerden biri.

ŞEKER SİGORTA GREVİ

TÜRK-İŞ Genel Sekreteri Emin Kul, Şeker Sigorta işyerindeki grevci işçileri ziyaret ederek (17 Ocak 1987) baklava ikram etti ve kendilerine moral verdi.

Kul, taraflarla görüştü ve grev sona erdi.

Son üç yılda yapılan grevler ve kaybolan işgünü:

Sendika	Grev sayısı	Greve katılan işçi sayısı	Grevde kaybolan işgünü sayısı
PETROL-İŞ	3	645	21.026
T.GIDA-İŞ	1	125	625
TEKSİF	1	76	2.660
DERİ-İŞ	2	3.065	21.370
AĞAÇ-İŞ	3	328	23.607
BASİSEN	1	175	4.200
KRİSTAL-İŞ	1	39	156
TÜRK METAL	4	186	32.483
DOKGEMİ-İŞ	2	53	9.495
TEZ KOOP-İŞ	2	36	(Başladıktan 2 saat sonra Mahkeme kararıyla durduruldu.)

Nazmi Ceylandağ'ı Kaybettik...

TEKGIDA-İŞ GENEL SEKRETERİ'NİN ANİ VEFATI DERİN TEESSÜR YARATTI

TEKGIDA-İŞ Sendikası Genel Sekreteri, Değerli Sendikacı Nazmi CEYLANDAĞ, 5 Şubat 1987 Perşembe günü İstanbul'da geçirdiği bir kalp krizi sonunda vefat etti.

33 yıllık sendikacı CEYLANDAĞ'ın ani vefatı, TÜRK-İŞ camiasında, derin teessürle karşılandı.

60 yaşında ebediyete intikal eden Nazmi CEYLANDAĞ, 6 Şubat Cuma günü düzenlenen törenle ikindi namazını takiben Zincirlikuyu Kabristanı'na defnedildi.

NAZMİ CEYLANDAĞ KİMDİR?

1927 yılında Samsun'un Çarşamba İlçesinde dünyaya gelen Nazmi CEYLANDAĞ, 1940 yılında Samsun Tekel Başmüdürlüğüne işçi olarak girdi. Askerlik görevini takiben, yine işçi olarak çalıştığı Samsun Tekel Müdürlüğü bünyesinde kurulu "Sigorta Sanayii İşçileri Sendikası"nın kurucusu ve ilk başkanı oldu.

Bu sırada, Samsun TÜRK-İŞ 6. Bölge Temsilciliği ile İstanbul Tütün Müskirat Federasyonu Yönetim Kurulu Üyeliği ve Başkan Vekilliği, Samsun İyi Ahlak Derneği kuruculuğu ve başkanlığı ile Samsun Verem Savaş Derneği idari müfettişliği görevlerini sürdürdü.

CEYLANDAĞ, 1964 yılında İstanbul Tütün Müskirat Federasyonu İcra Kurulunda Mali Sekreterliğe seçildikten sonra Samsun'dan ayrılarak İstanbul'a yerleşti.

1969 yılında TEKGIDA-İŞ Sendikası kurucu üyesi ve Genel Eğitim Sekreterliğine seçilen Nazmi CEYLANDAĞ, bu görevi 1974 yılına kadar devam ederken, 1975 yılında aynı Sendikanın Genel Sekreterliğine seçildi ve yine 1983 yılında yapılan Genel Kurul'da ise TEKGIDA-İŞ Sendikası Genel Başkan Vekilliğine getirildi.

Son olarak 1986 yılında yapılan Genel Kurul'da ise yeniden Genel Sekreterlik görevine seçilen Nazmi CEYLANDAĞ, bu görevi devam ederken 5 Şubat 1987 günü evinde geçirdiği bir kalp krizi sonunda, aramızdan ayrıldı.

TÜRK-İŞ Dergisi, Merhum sendikacı Nazmi CEYLANDAĞ'a Tanrı'dan sonsuz rahmet niyaz eder, aile fertlerine, sendikası mensuplarına ve işçi camiasına başsağlığı diler.

Genel Başkan Yılmaz'ın TV'ye demeci :

"TÜRKİYE'NİN AET'YE TAM ÜYELİĞİ İÇİN BAZI KOŞULLAR VAR..."

TÜRK-İŞ Genel Başkanı Şevket Yılmaz, TV-2'nin bir sorusuna cevaben verdiği demeçte, Konfederasyonun AET'ye ilişkin görüşünü belirtti ve "Ülkemiz AET'ye tam üye olacaktır ve olmalıdır. Ancak, istenen bazı koşulların da yerine getirilmesi gereklidir." dedi.

Genel Başkan Şevket Yılmaz'ın bu konudaki demeci şöyle:

"Bilindiği gibi Türkiye, AET'nin kuruluşunu gerçekleştiren Roma Antlaşmasının 238. maddesine dayanarak, 12 Eylül 1963 tarihinde imzalanan Ankara Andlaşması ile AET'ye ortak üye olarak kabul edilmiş ve gerek AET üyesi ülkeler, gerekse Türkiye parlamentosunca onaylanan andlaşma 1 Aralık 1964'de yürürlüğe girmiştir.

Bu andlaşma uyarınca Turkiye, AET'ye tam üye olabilmek için üç dönem geçirmek ve bu dönemler içinde, AET'ye tam üye ülkelerin ekonomik ve sosyal hayat standartlarına ulaşmak zorundadır.

Hazırlık dönemi, geçiş dönemi ve tam üyelik şeklinde ifade edilen bu dönemler üzerinde duracak değilim. Ancak sorunuza cevap teşkil etmek üzere tam üyelik meselesinin gündemde olduğu bu günlerde, bu noktaya ait görüşlerimizi kısaca dile getirmek istiyorum.

TÜRK-İŞ'İN GÖRÜŞÜ

TÜRK-İŞ tabii ki, ülkemizin AET'de yer almasını yıllardır arzulamaktadır ve hatta bu konudaki gecikmelerden yana değildir. TÜRK-İŞ bu konuya ilişkin görüşlerini çeşitli vesilelerle dile getirmiştir. Türkiye bir avrupa ülkesidir ve onun ötesinde NATO gibi güçlü bir askeri ittifakın da oldukça önemli bir üyesidir. O halde, bir Avrupa ülkesi olarak, siyasi ve askeri entegrasyonunda yer aldığımız Avrupanın ekonomik birliği olan AET'de de tam üye sıfatıyla yer almamız gayet tabiidir. Er geç bu olgu gerçekleşecektir, gerçekleşmelidir. Ne var ki, ortaklık işbirliği gelişimindeki 22 yıllık süre içinde, Türkiye ile AET ilişkileri, her iki taraf açısından ele alınması kaçınılmaz pek çok ekonomik ve sosyal sorunu da ortaya koymuş bulunuyor.

Daha açık bir ifade ile Türkiye'nin AET'den bekledikleri ile AET'nin Türkiye'den bekledikleri arasında giderilmesi zorunlu bazı farklılıklar ortaya çıkmıştır.

Zira, ortaklık kurucu andlaşmasının 2. maddesi, AET'nin görevini ve amacını yaklaşık olarak şöyle tarif etmiştir: "Bir ortak pazarın kurulması ve üye devletlerin ekonomik politikalarının birbirlerine gitgide yaklaştırılması yolları ile topluluğun tümü içindeki ekonomik çabaları uyumlu olarak geliştirmek, dengeli ve sürekli gelişmeyi arttırmak, yaşama şartlarını gelişen bir hızla yükseltmek ve bir araya getirdiği devletler arasındaki ilişkilerin daha da yakınlaşmasını gerçekleştirmektir."

Bu tariften de anlaşıldığı üzere, ekonomik birlik yanında AET'de politik tercihler de önemle yer almakta ve sosyal bir yaklaşımla AET'nin aynı zamanda bir yaşama biçimi olduğu vurgulanmaktadır. Topluluk üyesi ülkelerde yaşayan insanların hayat stan-

dartlarını yükseltecek dış dünya ile ilişkilerini düzenlemek için ekonomik potansiyellerini güçlendirmeyi amaçlayan bir ekonomik topluluk olma arzusunun ağır bastığı gözden uzak tutulmamalıdır.

Bugün 12 ülkenin tam üye bulunduğu Avrupa Ekonomik Topluluğunun temel hedefi, üye ülkeler arasındaki ekonomik sınırların kaldırılmasına ilaveten, hizmet, sermaye ve işgücünün serbest dolaşımını gerçekleştirmek gibi ekonomik ihtiyaçlar da yer aldığı gibi, bazı politik isteklerin etkili rol oynadığı açıkca görülmektedir. Bu politik tercihler sıralanırken, o ülkenin demokrasiyi uygulama biçimi, sosyal gelişmeler ve hür sendikacılık ilkelerinin hangi ölçüde hayata geçirilmiş olduğu önem taşımaktadır.

POLİTİK VE SOSYAL TERCİHLER

TÜRK-İŞ bu konudaki görüşlerini belirtirken, AET ülkeleri işçilerine tanınan serbest dolaşım hakkının geciktirilmemesini savunmaktadır.

Bu savunmasında ısrar eden TÜRK-İŞ, haksızlık yapılarak geri gönderilmek yerine, işçilerimize serbest dolaşım imkanı verilmesini istemektedir. Ancak AET-Türkiye ilişkilerinde mesele, bununla bitmiyor. Roma Andlaşması hükümlerine göre AET sosyal politikasında, üye devletlerin işgücünün hayat ve çalışma şartlarını, belli düzeylere ulaştırma koşulu öne sürülüyor. Ayrıca üye devletler tam istihdam, çalışma hakkı, mesleki yetiştirme, sosyal güvenlik ve hür sendikacılık ilkelerinin ILO normlarına ulaştırılması gibi ayrıntılar üzerinde durmaktadırlar. O halde, Türkiye'nin, AET'ye tam üye olmasından önce, mutlak surette aranan bu vasıflara ulaşma zorunluluğuyla karşı karşıya olduğunu görüyoruz. Aslında, bir süreden beri yurdumuzu ziyaret eden Avrupalı politikacılar, devlet adamları ve sendikacılar bu noksanlarımızı açıkca yüzümüze vurmak suretiyle, "Noksansız bir demokrasi yanında, temel işçi hakları ve hür sendikacılık koşulları sağlanmadan, AET'ye tam üyeliği düşünmenin erken olacağını" söylemektedirler. Bu görüşe katılmamak elde değil. AET ülkelerinin ortaklık koşulları olarak ortaya sürdüğü bu tercihlerin zaman geçirilmeden gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Yani herşeyden önce sağlıklı demokrasi, Ülkemizde tüm kural ve koşulları ile işletilmelidir. Buradan şu noktaya gelmek istiyorum. TÜRK-İŞ yıllardır, temel ve çağdaş işçi haklarını savunurken, sağlıklı demokrasinin ve onun vazgeçilmez unsuru sayılan hür sendikacılık ilkelerinin bir an önce gerçekleştirilmesi yolundaki mücadelesinde ne kadar haklı olduğunu bu vesile ile bir kez daha kanıtlamış olmaktadır."

FEDERAL ALMAN PARLAMENTERLER TÜRK-İŞ'TE

Federal Almanya Parlamentosu Çalışma ve Sosyal Düzen Komisyonu Başkanı Eugen Glombig başkanlığındaki yedi kişilik Alman Parlamenterler Heyeti 3 Şubat'ta Türk-İş'i ziyaret etti.

Türk-İş Yönetim Kurulu Üyeleriyle görüşen yabancı parlamenterlerin sorusu üzerine, Türk çalışma hayatındaki sorunlar ve hür sendikacılığa getirilen kısıtlamalar hakkında bilgi verildi. Görüşmede, Almanya'daki Türk işçilerinin sorunları ve Alman hükümetinin yabancı işçilere karşı tutumu konusunda da görüş alışverişinde bulunuldu.

Bu ziyaret sırasında, AET ve Türk işçilerinin serbest dolaşım konusu da ele alındı.

MADEN OCAKLARINDA İŞ KAZASI

GÖÇÜK

Zonguldak'ta 8 Dodurga'da 3 ÖLÜ

Şehit olan işçilerimizin cenazesi, büyük bir törenle toprağa verilirken geriye acı ve gözyaşı kaldı.

Türkiye Taşkömürü Kurumunun, Kozlu, İncirharmanı İşletmesinde 31 Ocak günü meydana gelen göçükte 8 madencimiz şehit oldu.

Göçüğün olduğu ocakta incelemeler yapan Devlet Bakanı Ahmet Karaevli **"Maalesef teknik olarak bu tür kazalara engel olamıyoruz."** dedi.

Edinilen bilgilere göre, peşpeşe iki göçük meydana geldi. Birinci göçükte kalanları kurtarmak amacı ile ocağa giren 5 kişilik kurtarma ekibi de ikinci göçükten dolayı ocak içerisinde kaldı. Bu arada derhal müdahale eden kurtarma ekipleri 4 işçiyi ocaktan yaralı olarak çıkardılar.

Kozlu'daki olayda yaşamlarını yitiren işçilerimiz şunlar:

Zonguldak'ta meydana gelen olayda hayatlarını kaybeden görev şehitlerinin tabuduna Türk Bayrağı sarılmaması üzüntü yarattı ve TÜRK-İŞ, bu üzüntüsünü bir mektupla Zonguldak Valisi'ne iletti.

CİNAYETLERİ

İKİNCİ KAZA

Bu olaydan beşgün sonra 5 Şubat'ta Çorum'un Dodurga Linyit ocağında meydana gelen başka bir göçükte 3 işçinin daha ölmesi, acımızı bir kat daha arttırdı. Bu olayda 3 işçimiz de yaralandı.

İrfan Polat

Veli Şen

Tevfik Gökçe

İlgililerce maden işçilerimize sağken gösterilmeyen ilgi, ancak ölümlerinden sonra gösteriliyor.

Zonguldak İncirharmanı göçüğünde ölen işçilerimiz.

Ahmet KORKMAZ
Ast madenci

Dursun M.SAYIM
Tb. Ustası

Hasan ÖZDEMİR
Lağım işçisi

Abdullah YILMAZ
B.Bakım Ustası

İsmail GÖKGÖZ
Kazı işçisi

Hasan AKSOYLU
D.Damı Ustası

Hasan TURGUT
Kazmacı

Recep DEMİR
D.Damı işçisi

ZONGULDAK KAZASIYLA İLGİLİ BASIN

TÜRK-İŞ ve G.Maden-İş'in ortaklaşa düzenledikleri basın toplantısında hükümetin işçi sağlığına gereken önemi vermediği belirtildi.

3 Şubat'ta düzenlenen basın toplantısında TÜRK-İŞ Genel Eğitim Sekreteri Mustafa Başoğlu, kömür işçilerinin sorunlarıyla TÜRK-İŞ olarak ilgileneceklerini belirterek "Konuya sırt çevirenlere, gereken uyarı yapılacaktır." dedi.

Zonguldak'taki göçük olayının ardından TÜRK-İŞ ve Genel Maden-İş Sendikası 3 Şubat'ta Zonguldak'ta konuyla ilgili olarak bir basın toplantısı düzenledi.

MUSTAFA BAŞOĞLU'NUN KONUŞMASI

Türk-İş Genel Eğitim Sekreteri Mustafa Başoğlu ise, basın toplantısında, hükümetin işçi sağlığı ve iş güvenliğine gereken önemi vermediğini, özellikle maden ocaklarında meydana gelen iş kazalarının adeta birer cinayet halini aldığını belirtti.

Çeşitli uyarılara rağmen, hükümetin ve ilgililerin gereken önlemleri almaması yüzünden bu tür kazaların sürdüğünü söyleyen Mustafa Başoğlu; "Hükümet, işçinin dirisine olduğu gibi ölüsüne de kıymet vermediğini bir kere daha gösterdi. Valiliğin ilgisizliği yanında, bir hükümet yetkilisi bile cenaze törenine gelmedi. Alışılmışın dışında, görev şehidi işçilerimizin tabudlarının Türk Bayrağına sarılmamış olması da üzüntümüzü bir kat daha arttırmıştır. Bu elim kaza, Hükümetin bu Havza'ya olan duyarsızlığını açıkça ortaya koymuştur.

Ancak, TÜRK-İŞ, bu havzamızın ve buradaki arkadaşlarımızın sorunlarıyla daha yakından ilgilenecek ve sorunlara sırt çeviren çevrelere gereken uyarıda bulunacaktır." dedi.

Basın toplantısında konuşan Genel Maden-İş Yetkilileri, kaza öncesinde çeşitli defalar hükümet üyeleri hatta Başbakan'ı yazılı ve sözlü olarak uyardıklarını, önlem alınmasını istediklerini belirterek özetle şunları söylediler:

"Göçük olayının vuku bulduğu 3. çay panosu, 8. ocağın tek üretim ünitesidir. Başkaca üretim panosu yoktur. Çay panosunun boyu 60 metre kadar olup, kömür kalınlığı 5 metredir. 1960'lı yıllarda bu panonun kömürü oda tapuk sistemi ile alınmış ve pano göçertilmiştir. Bu defa hazırlıkların gecikmesiyle elde hazır pano bulunmaması gibi nedenlerle bu pano da daha önce yapılan sistem hatası nedeniyle kalan bir miktar kömürün alınması için üretimde bulunulmaktadır.

TÜRK-İŞ Genel Eğitim Sekreteri
Mustafa BAŞOĞLU :

"Hükümet işçinin ölüsüne de, dirisine de kıymet vermiyor."

TOPLANTISI

Yukarıda kısaca teknik bilgi verdiğimiz olay mahalli, kömür havzası'nın diğer üretim yerlerine nazaran denetlenmesi nisbeten daha kolay fakat eski imalatta çalışılması nedeniyle daha dikkatli işletilmesi gereken bir ünitedir.

Yaşanan müessif olay, sendikamızın yıllardan beri üzerinde titizlikle durduğu ve her zaman ilgilileri uyardığı ihmallerin acı bir örneğini teşkil etmektedir.

Yıllardan beri ileriye sürdüğümüz hususlar yönetim, teknoloji, istihdam, eğitim, işçi sağlığı-iş güvenliği, yatırım ve finansman konularında Hükümet'in ve Kuruluş Yetkililerinin gereken önemi vermedikleri, adeta kömür Havzasını gözden çıkardıkları merkezindedir."

Devlet Bakanı Karaevli başta olmak üzere, hükümet yetkililerinin olay yerine ancak kaza meydana geldikten sonra gelmelerini de eleştiren Genel Maden-İş Yetkilileri bu konuda da, şöyle konuştular:

"Şimdi sorulması gereken bir husus var. Devlet Bakan'ı Sayın Karaevli veya Hükümet Temsilcileri Zonguldak'a ne zaman gelip inceleme yapmışlar ve sorunları yerinde görmek istemişlerdir?

Yukarıda da bir nebze temas ettiğimiz üzere, tüm uyarılarımıza rağmen, Havza'nın içine düştüğü çıkmazlara çözüm getirilmeye çalışılmamış, Havza kendi kaderi ile başbaşa bırakılmıştır. Böyle giderse, bu tür feci olayların sonu gelmeyecektir."

BASS Genel Başkanı Raci BAYÜLKE:

"KAMU İŞVEREN SENDİKALARI YÜZÜNDEN BÜYÜK OLAYLAR YAŞANMASI KAÇINILMAZ."

Kısa adı BASS olan Banka ve Sigorta İşçileri Sendikası Genel Başkanı Raci BAYÜLKE; kamu işveren sendikalarının toplu sözleşme görüşmelerinde izlediği uzlaşmaz politika yüzünden, ülkede büyük olayların kaçınılmaz hale geleceğini söyledi.

BAYÜLKE; çalışma barışının her an bir kargaşaya dönebileceğini ve uyarı görevi yaptıklarını belirttiği 14 Şubat tarihli açıklamasında şu görüşlere yer verdi:

"Dün Başbakanlık Koordinasyon Kurulu, bugün ise Kamu İşveren Sendikaları adı altında karşımıza çıkan anlayış; esasen ekonomik çaresizlik içinde bulunan büyük işçi kitlesinin tahammülünü taşırmaktadır.

Halen kamu kesiminde değişik işkollarında ve büyük işçi topluluklarını ilgilendiren uyuşmazlıklar ve bunun sonucu uygulanacak grevler, büyük olayları da beraberinde getirebilir.

Grev yasağı bulunan işkollarında ise, Kamu İşveren Sendikalarının tutumu daha da katı ve işçi haklarını geriye götürme gayretleri daha da yoğundur.

BASS olarak, kısa adı TÜHİS olan Ağırsanayi ve Hizmet Sektörü İşverenler Sendikasıyla sürdürdüğümüz toplu sözleşme görüşmeleri, işkolumuzdaki grev yasağı yüzünden uyuşmazlıkla sonuçlanmaktadır.

İşçileri biraz daha yoksullaştırmak, yılların deneyimi ile kazanılmış haklarını biraz daha geriye götürmek için Hükümetten aldıkları talimatı eksiksiz uygulayan muhataplarımız, bu politikalarının faturasını da ödemek durumunda kalacaklardır.

Uyarı görevimizi yaparak; vakit çok geç olmadan kamu işveren sendikalarının ciddi bir politika değişikliğine gitmelerini istiyoruz.

Çalışma barışının bozulması halinde, bunun sorumluluğu işçi sendikalarının olmayacaktır."

BELEDİYE-İŞ GENEL BAŞKANI HÜSEYİN PALA ICEF TOPLANTISINDA KONUŞTU:

"TÜRKİYE'DE HÜR VE DEMOKRATİK SENDİKAL HAKLAR GERİ ALINMIŞTIR..."

Belediye-İş Sendikası Genel Başkanı Hüseyin PALA, geçen ay içinde İtalya'nın Başkenti ROMA'da yapılan ICEF Toplantısında bir konuşma yaparak, Türkiye'deki sendikal çalışmalar konusunda ayrıntılı bilgi verdi.

Halen yürürlükte bulunan Anayasa ile 2821 ve 2822 sayılı yasaların ülkemizdeki hür sendikacılık hareketini büyük ölçüde engellediğine işaret eden Belediye-İş Sendikası Genel Başkanı Hüseyin PALA, özetle şunları söyledi:

"Sendikamın adı; kısaca Belediye-İş'tir. Halen 900 Belediyede, 130 bin kadar belediye işçisi ile kapıcı ve kaloriferciyi örgütlemiş bulunuyoruz. 1985 yılı içinde 600 belediyede "TİS"i bağıtladık. 1986 sonu ile 1987 başındaki süre içinde de 300 kadar belediyede "TİS"i bağıtlama çalışmasını sürdürüyoruz.

1983'ten buyana, işkolu merkezi sendika şeklini aldık. Halen 72 şube ile Türkiye genelinde faaliyet gösteriyoruz. Genel Merkezimiz İstanbul'da bulunuyor.

Sendikamız, kısa adı "TÜRK-İŞ" olan Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu üyesidir. Bu Konfederasyonun beş kurucusundan birisi benim sendikamdır.

Türk sendika hareketi çok eski değildir. Avrupa sendika hareketinden bir asır gençtir. Gerçek sendika hareketimiz 1946'da başladı. 1962'ye kadar toplu iş sözleşmesi ve grev hakkından yoksun olarak ölüm kalım kavgası verdi. 1962 yılında kabul edilmiş demokratik anayasa ile batının en ileri haklarına ulaştı, sendikalar büyüyüp gelişti. Ekonomik alanda işçilere önemli haklar sağladı. Etkin "TİS"leri ve grevler yaptı. Ama ne var ki bu yeterli yasalara ve etkin çalışmalara rağmen, sendikalar arasında önemli bir çelişki dönemi de yaşandı.

Hüseyin Pala

12 Eylül 1980 Askeri Müdahalesine geldiğimiz zaman ülkede 1070 sendika oluşmuştu ve altı tane konfederasyonu vardı. Halbuki örgütlenmiş işçi sayısı iki milyona bile ulaşmamıştı. Sendikalar birbirleriyle kıyasıya kavgaya tutuşmuşlardı. İşçiler, göçmen kuşlar gibi hergün bir sendikaya üye oluyorlardı. Birbirimizle kavga ederken işverenlerin hareketini, örgütlenmesini ve işçi sendikaları için ne düşündüklerini adeta unutmuştuk. İşte 1980 Askeri Müdahalesi işçi sendikalarımızı bu durumda yakaladı.

Anarşi, son derece boyutlanmıştı.

İşveren sendikaları devamlı işçi sendikalarını kötülüyordu. Türk ekonomisinin gelişmemesinin ve 1980 öncesi anarşik olayların sorumluluğunu kamuoyunda sendikal hareket yüklüyorlardı. Tüm bunların sonunda askeri ihtilal işçi sendikalarına yüklendi. Bazı sendika ve konfederasyonları kapadı, yöneticileri tutukladı.

Bizim de içinde bulunduğumuz Türk-İş ve bağlı sendikaları kapatmadı, ama 12 Eylül 1980 ile 30 Mayıs 1983 arasında faaliyetleri durduruldu. Askeri müdahaleyle açılan mahkemeler 6 yıl sürdü. Geçen yılın son günlerinde adı DİSK olan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu kapatıldı ve yöneticilerine ağır cezalar veril-

di. Sendikaların kapatılması ve sendikacıların mahkumiyetini, sendikal hareketi temelden yaralayan bir müdahale olarak kabul ediyoruz.

YENİ YASALAR VE SENDİKALAR

1982'de askeri askeri yönetim tarafından yeni bir anayasa yapıldı. 1983 Mayıs'ında da bu anayasa uyarlı sendikalar ve "TİS" yasaları çıkarıldı. Bu yeni mevzuatla 1980 öncesinin tüm demokratik özgür sendikal hakları geri alındı, özgürlüklerden yoksun bağımlı bir sistem yaratıldı. Örgütlü işkollarının en etkinleri grev hakkından yasaklandı. Örneğin; petrol, enerji, su, maden kömürü, bankacılık, belediye hizmetleri, harp sanayii, sağlık hizmetleri, şehir içi otobüs, tren, deniz taşımacılığı ve havagazı gibi işlerde çalışanlara grev hakkı yasaklandı. Diğer işlerdeki grevler ise etkisiz hale sokuldu. Hükümet lüzum gördükçe grevleri erteleyerek uyuşmazlıkları Yüksek Hakem Kuruluna intikal ettirmektedir. Yüksek Hakem Kurulunun 9 üyesinden sadece 2'si işçi kesimindendir. 7'si devlet ve işveren kesiminden oluşuyor. İşçiler bu kurulu benimsemiyor ve temsilci göndermiyor. Kurul, devlet ve işveren temsilcileriyle 6 yıldır görev yapıyor. Hükümetin ekonomik politikasıyla "TİS"lerini bağıtlıyor. Sadece "TİS"lerinin bağıtlanmasından sonraki uyuşmazlıklar mahkemelere bırakılmıştır. İşte sendikal hareketimiz, özgür olmayan bu çelişkili kanunlarla savaşarak ilerlemektedir.

1982 tarihli Türk Anayasası, ferdin özgürlüklerini de önemli biçimde kısıtlamıştır. Sendika liderlerinin herhangi bir siyasi partinin yöneticiliği mahalli idarelerin meclislerine ve Millet Meclisine seçilmeleri sendikal görevinden çekilmesini zorunlu kılmıştır. En az on yıl işçilik kıdemi olmayan işçinin sendika üst kademesine seçilmesi yasaklanmıştır. Bir kişinin dört dönemden fazla sendika yönetimine seçilmesi yasaklanmıştır. Sendikaların siyasi faaliyet göstermeleri ya da bir siyasi partiyle işbirliğine gitmesi yasaklanmıştır. Böylesi bir durum, sendikanın kapatılmasına neden sayılmıştır.

TÜRKİYE'DE SENDİKAL YAPI

Türkiye'de halen 3 tane işçi sendikaları konfederasyonu vardır. Bunlardan biri ırkçı, biri dinci tandanslıdır. Bağlı olduğumuz Türk-İş ise sosyal demokrat ağırlıklı liberaller koalisyonudur. Hükümet, karşımızdaki sendika ve konfederasyonları açık veya kapalı olarak desteklemektedir. Türk-İş'i sevmiyor.

Türkiye'deki iktidarın benimsediği ekonomik model dışa açık liberaldir. Siyasi tutumu muhafazakardır. Hükümet dışa açık sermaye yanlısı modeli geçmiş liberal ekonomi uygulamasına hız vermiş ve devletin malı olan iktisadi devlet kuruluşlarını bile özelleştirmeye çalışıyor ama işçilerin ücretlerine kesin bir sınırlama ve baskı getirmiştir.

İŞÇİ ÜCRETLERİ DÜŞÜYOR

İşçi ücretleri devamlı enflasyonun gerisinde bırakılmıştır. 1980'den buyana işçiler ve memurlar devamlı yoksullaşmaktadır. Enflasyonun ağır yükünü emekçiler sırtlamışlardır. Örneğin; 1968'de işçinin ortalama günlük ücreti cari 28.20 TL. reel olarak 28.20 TL. idi. 1985 yılının sonunda ise günlük ortalama ücreti cari değeri 1261 TL. ve reel değeri 16.29 TL. olmuştur. Devlet İstatistik Enstitüsünün bu hesabı, işçinin 11 sene içinde ne kadar kayba uğradığını açıklamaktadır.

TÜRKİYE'NİN EKONOMİK YAPISI

Petrol krizi ile başlayan enflasyon Türkiye'de henüz yavaşlamamıştır. 1986 sonunda tüketici endekslerine göre halen % 35'in üzerinde seyretmektedir ve bunun faturasını emekçi kesim ödemeye devam ediyor.

Türkiye'de bir kaç yıldan beri ihracat artmıştır. 1986 sonunda ihracatın 7,5 milyar dolara ulaştığı tahmin ediliyor. Ancak ithalaatın 11 milyar dolara ulaştığı ve buna göre dış ödeme dengesinin aleyhte geliştiği, dış borçlarımızın gitgide arttığı gözleniyor. 1980'de 14 milyar dolar olan dış borcun 30 milyara ulaştığı sanılıyor. Ayrıca 3,5 trilyon Türk lirasına ulaşan iç borçlanma vardır.

1985 yılında Türkiye'nin büyüme hızı 7,5'dur. Fakat bu büyümeyi yaratan emeğin bundan pay almadığı ve gittikçe yoksullaştığı yukarıdaki rakamlarla belli oluyor. Nüfus artışının % 2.8 olduğu ülkemizde işsizlerin oranı % 17'ye çıkmıştır.

SENDİKACILIK ZAYIFLATILIYOR

Türkiye'deki sendika mevzuatı ve ekonomik model iç açıcı değildir, işçiden yana değildir. Hükümet işçileri, hele sendikaları hiç sevmiyor. Gittikçe sendikaları küçültüp etkisiz hale getirmek istiyor. Sayın Başbakanımız en ucuz işgücünün Türkiye'de olduğunu ilan ediyor ve serbest bölge pazarları açıyor. "Gelin burada ucuz emek kullanın kazanın" diyor. Serbest açık pazar bölgeleri'nde işçilerin sendikalaşması 10 yıl yasaklanmıştır.

Hükümet çıkarttığı bir kararname ile devlet işletmelerinde anlaşmalı işçi çalıştırıyor. Bunların sendikal haklardan ve sosyal güvenlikten yararlanmaları önlenmiştir.

Devlet dairelerinde ve belediyelerde çalışan beyaz yakalıların tamamı kanuni bir zorunluk ile devlet memuru sayılmış. Böylece sendika ve "TİS" düzeninden yoksun bırakılmışlardır. 200'den fazla belediyede işçilerin tamamı bu statü kapsamına alınmış, sendikalaşmaktan yoksun bırakılmışlardır.

TÜRK-İŞ'İN EYLEMLERİ

1986 yılında Türk-İş'e bağlı sendikaların yaptığı mitingler, yürüyüşler, açık ve kapalı salon toplantıları hükümetin bu olumsuz davranışlarını protesto ettiler. Geçtiğimiz sonbaharda 11 ilde yapılan milletvekili ara seçimlerinde sendikalarımız "iktidar partisine oy vermeyin" kampanyası açtılar. Bunda başarılı olunduğunu sanmıyorum. Çünkü iktidar partisi 9 yerde seçimi kaybetti. Kuşkusuz bu yeterli değildir, 1988 yılında genel seçimler vardır. Bu iktidarın değişmesini sağlamak için sendikalarımızın çok çalışmaları gerekmektedir. Bu çalışmanın etkili yolu, işçileri eğitmek, iktidarın tutum ve davranışını, işçiye etkisini anlatmak, işçilerin aynı renkte ve kendi yanlısına oy vermelerini sağlamaktır.

Türkiye'de ICEF üyesi 6 sendikanın 350 bin üyesi var. Belirttiğim gibi bunların önemli sendikal ve demokratik sorunları vardır. Gerçekten ICEF bize yardımcı olmak istiyorsa, Akdeniz bölge temsilciliğini Türkiye'de kurmalıdır. Bunu teklif ediyorum. Temsilciliğin çalışacağı bürayu donatımlı ve kirasız olarak vermeye hazırız."

DEMOKRASİ VE TÜRK-İŞ

Ülkemizde demokratik geleneklere uygun kurumlaşma çabaları giderek zayıflatılmakta ve demokrasiyle çelişebilecek gayri tabii ilişkiler geliştirilmek istenmektedir. Böylesi arzu ve istekler nereden ve kimden gelirse gelsin hoş karşılanamaz, normal bir olgu olarak kabul edilemez ve er geç böylesi düşünenlere karşı toplumun kendi içinde biriktirdiği tepkilerinin tezahürleri görülmeye, hissedilmeye başlanır. Türk-İş demokratik hayatımızın vazgeçilmezliği bilinen en önemli kuruluşlarından birisidir. Türkiye'de gerçek ve batılı manâda bir demokrasi olacaksa bu demokrasinin vazgeçilmez kuruluşları olan sendikalar da olacak ve bunların arasında en çok üyeye sahip, en güçlü işçi kuruluşuna daha çok itibar edilecek.

Türkiye'deki işçi kuruluşları arasında dün olduğu gibi bugün de ve yarın da en çok üyeye sahip işçi kuruluşu olarak Türk-İş'in adı geçecek ve işçi haklarının korunmasında, kollanmasında Türk-İş'in sözüne itibar edilmesi gerekecektir. Demokrasimizin kesintiye uğradığı 12 Eylül 1980'den bu tarafa demokratik haklarda geriye gidişin hak ve özgürlüklerde kısıtlamaların zirveye geçişinin söz konusu olduğu bilinmekte ve bunun örnekleri hergün kamuoyu önünde sergilenmektedir. 12 Eylül'den sonra hakları ve menfaatleri en çok kısıtlanan kesim şüphe yok ki emek kesimi olmuş ve emeği ile geçinenler bir taraftan hak kaybına uğratılırken diğer taraftan menfaatleri en çok haleldar edilen kesim haline getirilmişlerdir.

Emek kesiminin karşı karşıya bırakıldığı bütün olumsuzluklar ve haksızlıklar karşısında sesini en çok yükselten, Anayasadan ve Yasalardan kaynaklanan sıkıntılarının giderilmesini isteyen organize sivil en büyük güç olarak da Türk-İş kendisini hissettirmiş ve haksızlıkları devletin en yüce makamından, toplumun en küçük bireylerine kadar duyurabilmek için olağanüstü çabalar harcamıştır. Siyasi demokrasiye geçişin üzerinden 4 yıla yakın bir zaman geçmiş olmasına rağmen henüz bu yasal sıkıntılar giderilmiş değildir. Bu sıkıntıların giderileceğine dair zaman zaman yanıp sönen ışıklar da semeresini henüz ortaya çıkarmamış ve emek kesimini rahatlatacak işaretler gerçekleşememiştir. Hal böyle olunca demokrasimizin durumuna ve bu demokrasi içindeki Türk-İş'in gerçek konumuna ciddi olarak bir göz atmak ve durumu özetle değerlendirmekte kuşkusuz büyük yararlar vardır.

Demokrasimizin tartışıldığı ve zaman zaman ülkemizi sıkıntıya sokacak tartışmaların gündeme getirildiği bilindiğine göre çözüm yollarının aranmayışı ve tartışma sebeplerinin giderilemeyişi cidden düşünülmeye değer. Batılı anlamda gerçek bir demokraside sendikalar iki temel hak ve işlevlerini rahatlıkla ellerinde bulundururlar ve gereklerini yerine getirme imkanına sahip olurlar. Bunlardan birincisi her türlü müdahaleden uzak serbest toplu pazarlık hakkının kullanılması diğeri ise uyuşmazlık hallerinde etkin bir baskı gücü olan grev hakkına başvurulmasıdır.

Türkiye'de kim ne derse desin açık gerçek odur ki grev hakkı yeterince kullanılamamakta, grev yasakları kapsamı olabildiğince genişletilmiş bulunmaktadır. Toplu pazarlık hakkına Başbakandan ve ilgili devlet bakanından kaynaklanan açık bir müdahale sözkonusudur ve bütün itirazlara rağmen bu müdahale etkin bir biçimde kendisini hissettirmektedir. Siyasi demokrasiyi endüstriyel demokrasiyle bütünleştirmedikçe, işçi hak ve menfaatleri önündeki yasal engelleri kaldırmadıkça gerçek bir demokrasiden söz edilemeyeceğini herkes bilmelidir ve bilinmesi icab eden en önemli gerçek de üzüntü ile ifade edelim ki budur.

Demokrasimizi tartışılır hale getiren sıkıntıların giderilmesinde ÖZAL Hükümeti ve ÖZAL İktidarı nasıl bir tavır takınacaktır, merakla beklenen en önemli bir konu budur. ÖZAL eğer gerçek bir demokrasi anlayışına sahipse ve

TÜRK-İŞ YÖNETİM KURULU AÇIKLAMASI

TÜRK-İŞ Yönetim Kurulu, bir komşu ülkenin Türkiye üzerinde oynamak istediği oyun karşısında Hükümetin daha duyarlı davranmasını istedi...

TÜRK-İŞ Yönetim Kurulu; Atatürk ilke ve devrimlerini, Cumhuriyetin temel niteliklerini hedef alan hareketler üzerinde önemle durulmasını istedi.

Bir komşu ülkenin, Türkiye üzerinde dini istismar ederek oynamak istediği oyun karşısında Hükümetin daha duyarlı davranmasını isteyen TÜRK-İŞ Yönetim Kurulu, aşağıdaki açıklamayı yaptı:

20 Ocak 1987

"Yönetim Kurulumuz; ülkede sosyal barışın korunabilmesi, laiklik ilkelerini zedeleyen tartışmaların sona ereceği inancıyle, bir süre beklemeyi uygun görmüş, tartışmalara istismar boyutu kazandırılmamasına özen göstermiştir.

Ne var ki; gelişmelerin sürmesi karşısında, aşağıdaki açıklamayı yapmayı sorumluluğunun gereği saymıştır:

Kurulduğu günden bu yana temel insan haklarına; çoğulcu ve özgürlükçü demokrasi kurallarına, Atatürk ilke ve devrimlerine, demokratik, lâik, sosyal hukuk devletine bağlı olan ve çalışanların tüm sorunlarının bu anlayış çerçevesinde çözümlenmesini amaçlayan Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ), bu temel ilkeleri tehdide yönelen her türlü hareketin sürdürülmesi karşısında derin kaygı taşımaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, demokratik, lâik ve sosyal hukuk devletidir.

Anayasa lâik devlet anlayışını ve kuralarını bütün açıklığı ile ortaya koymuştur.

Anayasa ile nitelikleri ve ilkeleri belirli Cumhuriyeti korumak başta Devletin görevi olduğu halde; siyasal iktidarın, ülkemizde dini istismar ederek kargaşa çıkarmak isteyen bir komşu ülkenin müdahaleleri ve sürekli yayınları karşısında duyarsızlığını sürdürmesi, bu anlayışın ülke içindeki bazı mihraklar tarafından kampanyaya dönüştürülmesi eğilimlerine karşı yeterince açık vaziyet almaması, ulusumuzun üzüntüsüne ve giderek kaygısına sebep olmaktadır.

Siyasal iktidara düşen görev, gelişmeler karşısında eksiksiz ve ödünsüz bir tutum ortaya koymak ve gerekli önlemleri almaktır.

Atatürk ilke ve devrimlerini, Cumhuriyetin temel niteliklerini hedef alan hareketler en etkin önlemlerle durdurulmalıdır."

• KÖŞEMDEN (Kaya Özdemir)

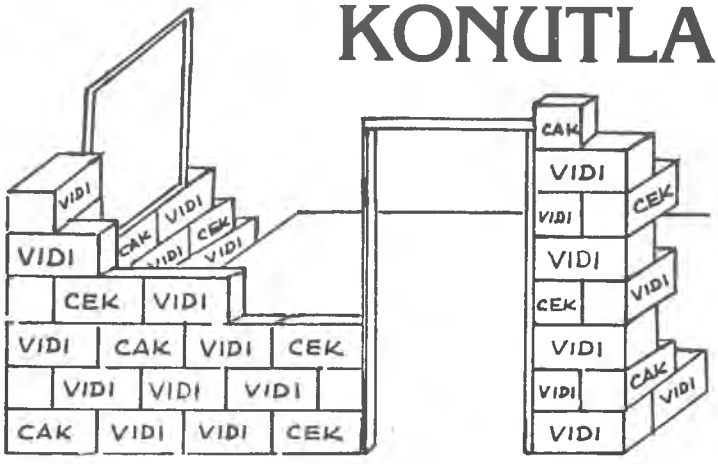
demokrasiyi arızalandırmadan uzunsüre yaşatabilmek için kararlı adımlar atacaksa bu adımların en önemlisini işçi hak ve çıkarları önündeki yasal engelleri kaldırmakla atabilir. Sayın Başbakanın Anayasayla ilgili tartışmaları sonuca götürecek olumlu bir davranışın içine giremediğini görüyor ve üzülüyoruz. Sayın Başbakan Anayasayla ilgili tartışmalara olumlu bir yaklaşım göstermenin yanı sıra, işçi hak ve çıkarları konusunda yasal engelleri kaldırmada da çok önemli adımlar atma mecburiyetiyle karşı karşıyadır. Böylece, Sayın Başbakanın ve iktidarının Türk-İş'in önerilerine karşı daha duyarlı hale gelmesinin icab ettiği en önemli dönüm noktalarından birisini yaşıyoruz.

Türkiye geçmişte yaşadığı büyük sıkıntıları, toplumsal olayları yeniden yaşamak istemiyorsa bunun en önemli sebebi olarak fertlerin hak ve özgürlüklerine duyarlı olunmalıdır. Ayrıca, hükümet edenler kitle örgütlerinin sesine kulak vermek, onları işlevlerini tam manasıyla yerine getirebilecek imkanlara kavuşturmak zorundadır. Sendikalar olmazsa dünya daha güzel olur anlayışı, sadece sahiplerini veya bu düşünceye inananları yanıltır. Sayın ÖZAL'ın ve eski dostum Kazım OKSAY'ın kulakları çınlasın.

Konut Edindirme Yardımı

KAĞIT ÜZERİNDE KALAN KONUTLAR

Sinan VARGI
TÜRK-İŞ Kooperatif Uzmanı

Kısa boylu şişman gözlüklü adam elindeki dosyayı bıraktı ve geniş arkalıklı koltuğuna dayandı, odada bulunan diğer arkadaşlarına dönerek;

— Bu iç borçlanma için mutlaka bir çözüm bulmalıyız, ödeme günü geldiğinde para basamayız. Ayrıca zor durumda olan şirketleri de kurtarmamız gerekiyor, biliyorsunuz bize çok yardımcı olmuşlardı.

Maliye işlerinden sorumlu adam, kısa boylu şişman adamın sözlerini bitirmesini fırsat bilerek gözleriyle söz istedi ve diğer arkadaşlarından tarafa dönerek konuşmaya başladı:

— Arkadaşlar bu iç borçlanma meselesi ile, şirket kurtarmamız için gerekli olan parayı yine payasadan çeşitli adlar altında toplamamız gerekiyor. Ancak yeni vergi koyamayız, biliyorsunuz bu konuda hassas davranmamız gerekiyor. Bu iki soruna öyle bir çözüm bulalım ki hem bizim için iyi bir görüntü versin, hem de bu işe gerekli olan parayı biriktirebilelim.

Uzun ve geniş toplantı masasının arkasında bir sandalyeye ilişmiş genç biri, utana sıkıla söz istedi. Kısa boylu şişman gözlüklü adam bu genç bürokrata "Konuşun" dedi. O da konuştu:

— Efendim, biliyorsunuz halkın en büyük meselesi konut. Toplu Konut uygulamaları ile bazı yenilikler geliştirdik. Ancak ne yaparsak yapalım, açılan kredinin, konutun içindeki maliyet payı % 30'u kesin geçmiyor. Halkın da bu konuda yapacağı katkı gün geçtikçe büyüyor. Şimdi öyle bir kanun metni hazırlayalım ki, aslında konut için biriken para, bizim amaçlarımız için de kullanılabilsin. Sanıyorum teknisyen arkadaşlarımız böyle bir kanunu hazırlayabilirler.

Kısa boylu, şişman, gözlüklü adam ayağa kalktı ve "Söyleyin hemen hazırlasınlar, bir dahaki toplantıda taslağı görmek istiyorum. Meclisten geçirtir, İcraatın İçinden'e yetiştirir, her iki kanalda birden yayınlatırız" dedi. İş şimdi teknisyen kadroya kalmıştı, onlar da "Konut Edindirme Yardımı" olarak bilinen Kanun Metnini hazırladılar.

Kısaca kanunun doğuşu belki de böyle oldu. Ama uygulaması nasıl olacak bir de ona bakalım isterseniz. Bu uygulamanın da biz işçiler için yine hiçbir faydası olmayacak.

İşçi adına işverenden, konut edindirme adı altında para toplayarak konut edindirmeyi amaçlayan kanun, milyonlarca liralık SSK prim borçlarının ilk etapta kulak arkası edilmesine birşey demiyor. On kişiden fazla işçi çalıştıran işyerleri, bu yardım adı altında Ocak 1987 başından itibaren altı aylık sürelerle önce 3.500 ve daha sonraları ise 7.500, 10.000, 13.000 ve 15.000 TL. olmak üzere para tahsilatını getiriyor. Geri kalan süre içinde ise her ay 16.000 TL. ödenecek. Konut edindirme yardımı 15 yıl yani 180 ay boyunca yapılabilecektir. Mevcut istatistiklere göre bu yardımdan faydalanacak çalışan sayısı, yaklaşık olarak 1 milyon kişi civarındadır. Bir işçinin 15 yıl boyunca bu fonda 2.700.000 TL. parası birikecek, bu para ile de 15 yıl sonra ancak ve ancak **gazete kağıdından** bir oda ve bir salon yapabilecektir.

Hesaplamayı sürdürürsek, şu anda normal bir inşaatın metrekare maliyeti 80.000 TL.

DSP'den TÜRK-İŞ'e ziyaret

Demokratik Sol Parti milletvekillerinden oluşan bir grup, 29 Ocak'ta Türk-İş'i ziyaret ederek, Genel Başkan Şevket Yılmaz ve Yönetim Kurulu üyeleri ile görüştü.

DSP Meclis Grubu Başkanı Cahit Karakaş, ziyaret sırasında yaptığı konuşmada, işçilerin genel politikaya ağırlık koymaları gerektiğini söyledi.

Karakaş, işçi ücretlerinin bir zamanlar enflasyona sebep gösterildiğini vurgulayarak, ''Aradan geçen 6 yıl zarfında açık seçik ortaya çıkmıştır ki, işçi ücretleri düşük kalmasına rağmen, enflasyon alıp gitmiştir. 24 Ocak kararları ve onun ekonomik felsefesi esas enflasyon kaynağıdır'' dedi.

Türk-İş Genel Başkanı Şevket Yılmaz da, DSP'lilerin ziyaretinden duyduğu memnuniyeti belirtirken, şöyle konuştu: ''Bu davaya verdikleri önemle meclis raflarında tozlanmış yasaları yeniden gündeme getirilmesini istiyoruz. Türk-İş'in sorunları vardır. Bunlar Anayasa'dan ve yasalardan kaynaklanmaktadır. Bu yasaların hallinde, hükümetin gözünü kulağını açabilirsek, elbirliği ile üstesinden geliriz.''

civarındadır. Kanun 75 metrekare planlı ve 60 metrekare kullanım alanını geçmeyecek konutlar için bu yardımın yapılabileceğini ifade etmektedir. Böylelikle yeniden 60 metrekare eve özendirilmeye baştan şartlandırılıyoruz. Devlet burada arsayı kendisinin vereceğini ifade etmesine rağmen 75 metrekare bir evin bugünkü bedeli net, 6 milyon liradır. Bu 6.000.000 lira ile bugün ancak bu konutu yapabiliriz. İnşaat maliyetlerindeki yıllık fiyat artışları % 100'ün üstündedir. Kanunun neye hizmet ettiğini açıkça ortaya koyan bir konuda, evi olmayan bir kişinin 18 ay sonunda bu parayı alabileceğidir. Yani bugün çok uyanık olmayan inşaat şirketleri 18 ay sonra konut için alacakları 126.000 TL. (18 ayda işçi başına biriken para) para için o zamanki maliyeti 10-15 milyon lira arasında değişen ve üstü neyle tamamlanacağı meçhul olan konutlar üretecektir. İşçimiz bu sayede konut sahibi olabilecektir.. Olabilirse tabii...

Kanunu hazırlayanlar, 18 ay sonra işverenlerin fonuna bir milyon çalışan için bu parayı ödeyebileceklerini hesap ederek fonda yaklaşık 170 milyar lira para birikeceğini hesaplamaktadırlar. Bu para ile de onsekiz ay sonunda yaklaşık 28.333 kişi ev sahibi olacaktır. Tabii inşaatlar yapılırsa.. Yani bir milyon kişi para yatıracak 28.333 kişi konut sahibi olacaktır. Uzmanlar bunun çözümünü de gayet iyi bulmuşlar. Bir milyon kişi aynı anda konut sahibi olmak istemeyecektir, deniyor. Konut sahibi olmak istemeyeniniz var mı? Zaten isteseler bile o kadar konut arzı olmayacaktır, demektedirler.

Yine bu miktarın, alınan toplu konut kredilerinin geri ödenmesinde kullanılabileceği açıklanmaktadır. Ancak gerçekten de 1 milyon kişi yeterli konut kredisi alabilecek midir?

Kanunun onuncu maddesi, biriken bu paraların Hazine Bonosu, Devlet Tahvili, gelir ortaklığı senedine yatırılarak nemalandırılabileceğini belirtmiştir. Yani hesap makinesinin tuşuna basmayı bilen herkesin vardığı ortak sonuç olan, ''iç borçlanma'' için kullanılabilecektir.

Maliye Bakanlığı ise kanun çıktıktan bir müddet sonra konut almak istemeyenlerin; ''şirket hisse senedi alabileceklerini'' belirtti. Böylelikle teknisyenlerin hazırladıkları senaryo tamamlanmış oluyordu.

KONUT SORUNUNA TÜRK-İŞ'İN BAKIŞI

KONUT EDİNDİRME YARDIMI VE UYGULAMADA BAŞARI ŞANSI

H. Avni YAZICI
TÜRK-İŞ Sosyal Güvenlik Uzmanı

3320 sayılı **"Memurlar ve İşçiler ile Bunların Emeklilerine Konut Edindirme Yardımı Yapılması Hakkında Kanun"** 22.11.1986 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanarak 1.1.1987 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

KANUNUN GEREKÇESİ

Kanunun genel gerekçesini özetlersek;

Anayasanın 57 nci maddesinde **"Konut hakkı"** tarif edilerek Devlete konut ihtiyacını karşılıyacak tedbirlerin alınması ve toplu konut teşebbüslerini destekleme görevini vermektedir. Konut sorununa zamanında gereken önemin verilmemesi, arsa ve altyapı ile inşaat maliyetlerinin yükselmesine konut açığının artmasına neden olmuştur. Bu hususun özellikle alt ve orta gelir gruplarının ev sahibi olmalarını ve kiracı olarak barınmalarını çok güçleştirdiği ortadadır. Bu nedenle daha geniş tabanı teşkil eden ve daha düşük gelirleri olanların konut edinmeleri için yeni bir imkân tanınarak, ücreti belli olan sabit gelirli memur, işçi ve bunların emeklilerinin geçim sıkıntısının en önemli nedenini teşkil eden kiradan kurtulmaları sağlanarak, Vatandaşların kendilerine ait bir meskene kavuşmaları esasının getirilmek istendiğini görüyoruz.

Hakikaten endüstrileşme ve şehirleşme süreci içindeki ülkemizde konut, ulusal uygarlığın bir aracı ve göstergesi olarak anlaşılmaktadır.

Konutun, sosyal hayatın merkezi ve çeşitli nesillerin birlikte yaşadığı bir çevre olarak, toplumun en küçük ünitesi olan ailelerin sağlıklı bir biçimde gelişmesine katkısı büyüktür.

Konutu, sadece insanları barındıran, onları yağmur, soğuk, kar gibi etkenlerden koruyan bir unsur olarak değil, aileleri toplumun kötü etkilerinden koruyan, kişilerin ruh ve beden sağlığı ile sosyal ve kültürel durumlarını etkileyen, onlara sosyal itibar ve sosyal güvenlik sağlayan bir nesne şeklinde değerlendirmek gerekmektedir.

Ünlü bir kişinin **"İnsanlar konutlarını kendileri şekillendirir ama, zaman içinde konutlar da insanlara yön ve şekil verir"** sözü bu görüşümüzü te'yid etmektedir.

Ayrıca, toplumun konut ihtiyacının sosyal hayata ve çağdaş standardlara uygun ve yeterli miktarda karşılanmasının sosyal, ekonomik ve kültürel gelişmeyi hızlandırdığı gerçeğini de unutmamak gerekir.

Yasanın 1.1.1987 tarihinde yürürlüğe girmesi ve tatbikata başlanılmış olması ve içinde bulunduğumuz yılın, Birleşmiş Milletler Teşkilatınca **"Dünya Konut Yılı" olarak ilan edilmiş bulunmasını da mutlu bir tesadüf olarak ifade etmek isterim.**

GÖRÜŞ VE DÜŞÜNCELER

Kanunun uygulanmasını düzenleyen yönetmelik henüz yayınlanmamıştır. Bu bakımdan uygulama ile ilgili diğer

görüş ve temennilerimizi ileride yapmak üzere, genel durum hakkındaki görüş ve temennilerimizi açıklamaya çalışacağız.

Konutun, toplumun en küçük ünitesi olan aileler üzerindeki etkisini yukarıda açıklamıştık. Yine "Dünyada mekan, ahirette iman" ve "Ev yapanla, evlenene Tanrı yardım eder" deyimlerinin toplumumuzun konuta verdiği önem bakımından tekrarında fayda mühahaze etmekteyim.

KONUT HAKKINDAKİ ARAŞTIRMALAR

Ülkemizde yapılan araştırmalardan;

Konutta barınma katsayısının 2.2 olduğunu, asgari ücret çalışmalarında da ailenin fertleri bakımından 5.2 kişi olarak kabul edildiğini görürüz. Yine memurlar üzerinde yapılan bir araştırmadan memurların % 32'sinin kendi konutlarında, % 18'i lojmanda otururken, % 50'nin kirada oturduğunu, kendi konutlarında ve kirada oturan Devlet Memurlarının oturdukları bu evlerin % 52'sinin gecekondu olduğu, yine ortalama 80 bin lira olan memur aylıklarının % 33'ünün kiraya gittiğini tesbit etmekteyiz. İşçilerde ise; % 38'in ev sahibi, % 46.6'nın kiracı, % 4.6'nın lojmanda, % 10.6'nın bir yakınının evinde veya yanında kira ödemeden oturduğu, bu konutların nitelik yönünden % 37.6'sı apartman dairesi, % 21.7'si bağımsız tek katlı vasıflı ev, % 30.9'unun gecekondu, % 7.9'nun köy evi ve % 1.9'nun diğer şantiye, çadır gibi iş şartlarının icabı mahallerde yaşadıklarını görmekteyiz. Ayrıca, ev sahibi olanların % 32.8'nin apartman dairesinde, % 18.9'nun bağımsız vasıflı ev, % 35.4'nün gecekonduda ve % 12.6'nın köy evinde oturduğunu, kiracı olanların % 44'nün apartman dairesinde, % 21.3'nün bağımsız vasıfsız evde, % 29.6'nın gecekonduda, % 3.7'nin köy evinde oturduğu tesbit edilmiştir. Bu tablonun karşımıza çıkardığı sonuçlar alt gelir grubunda mütalaası gereken ve Sosyal Sigortalar Kurumu istatistiklerine göre 1985 yılında günlük 1.734.— TL. aylık 52.020.— TL. ortalama ücret alan işçilerin, çoğunlukla ataerkil aile sistemine uygun olarak yaşamlarını devam ettirmeleri nedeniyle sağlıklı ve yeterli bir konutun bu kesim için ne kadar hayati önemi haiz olduğu kendiliğinden anlaşılır.

YARARLANMA ŞARTLARI

Konut edindirme yardımından yararlanma şeklini düzenleyen 5 nci madde, konut edindirme yardımının kullanım alanı 60'm²'lik kısım için kullandırılacağı, yine bağımsız konutu bulunmayanların en az 18 ay, diğerlerinin 36 ay konut edindirme yardımı hesabına namlarına para yatırılmış olması şartına bağlamaktadır. Ayrıca, 180 aylık sürenin tamamlanmasından önce fondan yararlanabilmek için başvuranların kalan sürelere ait yardım miktarı, ilgililerin Toplu Konut Fonundan sağlayacağı kredilerin geri ödenmesinde kullanılabilecektir.

Bugün Toplu Konut Fonundan kooperatifler aracılığı ile istifade edebilmek için, kooperatife üye olmak yani o kooperatifin kuruluş ve yönetim giderlerine iştirak etmek, arsa ve alt yapı payını ödemek, inşaatın subasman seviyesine kadar yapım maliyetlerine iştirak gereklidir. Bağımsız konutu bulunmayan bir iştirakçi, adına fona 18 ay ödeme yapıldıktan sonra konut edindirme yardımından faydalanacağına ve fona kesinti 1.1.1987 tarihinde başladığına göre bu süre, 1.7.1988'de dolacaktır. Kooperatiflere üyelik, konut fonundan kredinin çıkması gibi işlemler dikkate alındığında en iyimser hesaplarla bu süreyi 1.1.1989 olarak kabullenmek gerekecektir.

KONUT EDİNDİRME HAYALİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Mükerrem TAŞÇIOĞLU Televizyonda yaptığı açıklamada yasaya uygun 60 m²'lik bina maliyet bedelini arsa bedeli (400 bin lira), subasman seviyesine kadarki maliyet (450 bin lira), inşaat için gerekli bedel (3.550 bin lira) iki toplam 4.400.000.— lira olarak açıklamıştır. Oysa V. Beş Yıllık Kalkınma Plânının 1987 yılı programında konut maliyetleri ile ilgili olarak aynen **"...1985 yılında Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca, arsa ve altyapı hariç sosyal konut ve apartman maliyeti 60.000.— TL. m² kaloriferli sosyal konut ve apartman maliyeti ise, 65.000.— lira m² olarak belirlenmiştir. 1986 yılında ise bu değerler 70.000.— lira m² ve 80.000 lira m²'dir. Buna rağmen konut inşaatlarında maliyetin bu rakamların çok üstünde gerçekleştiği görülmektedir. Özel toplu konut inşaat şirket ve kooperatiflerince yapılan konutların m² maliyetleri, yapılan konutların alanı, kat sayısı ve inşaatın tipine göre değişmekle birlikte, genel olarak arsa ve altyapı hariç 65.000 lira ile 100.000 lira arasında değişmektedir..."**

ifadesine yer verilmiştir. Bu tenakuza bir mana veremedik. Çünkü piyasada Bayındırlık ve İskân Bakanlığınca her yıl için belirlenen birim fiatlarına uygun bir maliyet bulmak ve bu maliyetlerle iş bitirebilmek ve mülk edinebilmek mümkün değildir. Buna rağmen daha başlangıçta konut edindirme yardımı vatandaşlara tanıtılırken bu rakamların atında maliyetlerden bahsetmek ve toplumu bu şekilde hazırlamak düşündürücüdür.

FONDA BİRİKECEK PARALARIN KULLANIMINDAKİ ŞÜPHELER

İster toplu konut aracılığıyla, isterse konut edindirme yardımından istifade ederek mesken sahibi olmak isteyen bir iştirakçinin evvela maddi bir birikiminin olması gereklidir. Bunun için, başından gerçekçi yaklaşımlarla tanıtım yapılır ve toplum çekiciliğin ötesinde gerçekçi ve hakiki verilere göre hazırlanırsa, başarı da o oranda yüksek olur. Kanun kullanım alanı 75 m²'yi geçmeyen konutların 60 m²'si için yardımı öngörmektedir. Ev dünyada bir kere alınacağına göre yukarıda açıklanan giderlerden başka 15 m²'lik bölümün maliyeti için de hazırlıklı olunmak gereklidir. Sadece bu gider dahi bugün için 1.200.000 lira ile 1.500.000 lira arasında bir birikimi gerektirmektedir.

Bu görüşler doğrultusunda, Hükümet tasarısında konut edindirme yardımından faydalanabilmek için ilgilinin adına 36 ay yardım toplanılmış olması şartının Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonunda bağımsız konutu bulunmayanlar için 18 aya düşürülmesi, yine konut edindirme yardımından faydalanma süresi 120 ayın Plân ve Bütçe Komisyonunda 180 aya çıkarılmış olması da düşündürücüdür. Çünkü birinci değişiklik 1988 yılı ile ilgili olarak politika kokmakta, ikincisi ise, fonda birikecek tasarrufların gayenin ötesinde başka maksatlarla kullanılabileceği şüphesini doğurmaktadır. Frenlenemeyen enflasyon ve dolayısıyle artan fiatlar karşısında bu yardımın biran evvel realize edilmesi gerekli görülmektedir. Hernekadar fona 36 ay para yatırılmış olması şartına bağlı olarak konut edindirme yardımından faydalanmak mümkün ise de; 180 aylık sürenin tamamlanmasından önce fona başvurma halinde kalan sürelere ait yardım miktarları ancak ilgilinin Toplu Konut Fonundan sağlayacağı kredilerin ödenmesinde kullanılacağından cazip değildir. Bir kere Toplu Konut Fonundan alınan kredi ile ev edinmenin mümkün olmadığı hususu yukarıda açıklanmıştı. Ayrıca Toplu Konut Kredisi ve tamamlama kredileri süreli ve faizli kredilerdir. Yani faizsiz kullanılacak olan konut edindirme yardımı bu şekli ile faizli bir kredi gibi kullanılmış olmaktadır. Onun için 180 aylık limit daha makul bir süreye indirilirse o kadar faydalı olacaktır.

DURDURULAN SSK. KONUT KREDİLERİ YENİDEN DÜZENLENMELİDİR

Bu bakımdan işçiler ve işçi emeklileri yönünden TÜRK-İŞ'in görüşleri doğrultusunda bir düzenlemeye gidilerek, Sosyal Sigortalar Kurumunca verilen ve durdurulmuş bulunan konut kredi sistemi ihya edilerek bu kesimin konut edindirme yardımından layıkıyle istifadeleri sağlanmalı ve bu kredi ön finansman kredisi olarak **(arsa bedeli, alt yapı dahil + subasman seviyesine kadar inşaat bedeli + Kooperatif masrafları)** kullandırılmalıdır. Bu düzenleme bu kanunun yukarıda özetlenen Genel Gerekçesine uygun ve hedeflenen sonuca bir an evvel ulaşabilmeyi tamamlayan bir düzenleme olacaktır. Sırası gelmişken durdurulmuş bulunan Sosyal Sigortalar Kurumu konut kredileri için de birşeyler söylemek isteriz. İşçilerin ve işçi emeklilerinin küçük bir kısmı Sosyal Sigortalar Kurumunca verilen ve 1985 yılında durdurulmuş olan konut kredisi uygulaması ile, hem sağlıklı ve yeterli bir konuta kavuşmuşlar ve hem de kooperatif sisteminin ülkemizde yerleşmesinde ve başarısında öncü olmuşlardır. Yine bugüne kadar kooperatifler aracılığı ile yapılan işçi konutları sosyal güvenliğin ötesinde, sosyal refaha atılmış bir adım olarak kabul edilmeli ve bu vesile ile, toplumsal faydası ve başarısı olan bu krediye hayatiyet kazandırmanın gerçekçi bir uygulama olacağı düşünülmelidir.

Ayrıca, 10 işçiden az işçi çalıştıran işyerlerinde çalışanların konut edindirme yardımından istifadelerinin işverenin iradesine bırakılması hususu da Genel Gerekçeye aykırı görülmektedir. Bu kişiler toplumun geniş tabanındaki en düşük gelirli kişilerdir. Yani kanunun çıkarılış esprisine uygun olarak gaye ve hedefi teşkil eden kişilerdir. Dileriz ki bazı işverenler bu istinaden istifade için işçi sayılarını bu seviyeye düşürme yoluna başvurmasınlar.

Son olarak söylemeyi istediğimiz husus, işverenlerin konut edindirme yardımı için yüklendikleri mali külfeti mal ve hizmetlerine yansıtmak suretiyle faturayı tüketicilere çıkartmamalarıdır. ■

TÜRK-İŞ YÖNETİCİLERİ TİSK'İ ZİYARET ETTİ

●Görüşmede Kamu İşveren Sendikalarının tutumu da ele alındı.

Genel Başkan Şevket YILMAZ Başkanlığındaki TÜRK-İŞ Yönetim Kurulu Üyeleri, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Halit Narin ve Yönetim Kurulunun diğer üyelerini 12 Şubat günü ziyaret ederek, Genel Kurul'da yeniden seçilmeleri nedeniyle kendilerini kutladılar.

Genel Başkan Şevket YILMAZ görüşme öncesinde yaptığı konuşmada, Kamu İşveren Sendikaları'nın TİSK'e katıldıklarını hatırlatarak, bu sendikaların yöneticilerinin toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde hür sendikacılık ve serbest toplu pazarlık ilkelerine uymalarını istedi.

Şevket YILMAZ sözlerine şöyle devam etti:

"Benim bildiğim NARİN, serttir. Kolay kolay yola gelmez. Gece gündüz oturur çalışır. Çünkü kendi fabrikaları var, Konfederasyon katılan kamu işveren temsilcilerinin de fabrikaları varmış gibi hareket etmelerini beklemiyoruz. Kamu İşveren Sendikalarının toplu iş sözleşmelerinde alışılan disipline uyacakları ümidini muhafaza ediyoruz. TİSK çatısı altındakilerin, bugüne kadar hür toplu sözleşme düzenine olan saygılarını, yeni gelenlere de intikal ettirmelerini diliyorum."

NARİN'İN SÖZLERİ

TİSK Yönetim Kurulu Başkanı Halit NARİN, işverenlerin hangi kesimde olursa olsun aynı düşünceye sahip olduğunu söyledi. NARİN, pazarlık kavramını, daima serbest pazarlı düzeni olarak kabul ettiklerini bildirdi. Türkiye'nin zor bir dönemin eşiğinde olduğunu da ileri süren NARİN, şöyle konuştu:

"Bunu açıkça söylemek gerekir ki, ülkemizde 1980 öncesi işçi-işveren münasebetleri dengesinin iyi olmasını arzulamayan bir hava var.

Bunun için hepimizin dikkatli ve akıllı olması ve müzakereleri en kısa zamanda bitirecek kadar becerikli olmamız gerekiyor. Bu müzakereler, tarafları tatmin edecek nitelikte bitirilmelidir. Ancak bu şartla istenen fayda sağlanabilir."

YILMAZ ve TÜRK-İŞ Yönetim Kurulu Üyelerinin TİSK'e yaptığı bu ziyaretten sonra TÜRK-İŞ Genel Başkanı Şevket YILMAZ gazetecilere yaptığı açıklamada, işveren temsilcileriyle yararlı bir görüşme yaptıklarını, çalışma hayatının içinde bulunduğu sorunlarının çözümlenmesi için işveren konfederasyonunun tutum ve davranışları hakkında bilgi edindiklerini belirtti.

Çalışma hayatının sorunları arasında ilk sırayı hür sendikacılıkla ilgili sıkıntıların oluşturduğunu söyleyen YILMAZ, Türkiye'de hür sendikacılığın eksiksiz işlemesinden yana olduklarını hatırlattı. Çalışma hayatındaki engellerin aşılabilmesi için gelecek günlerde, hükümet-işçi ve işveren üçlüsünün bir araya gelebileceğini bildiren YILMAZ, hükümet yetkilileriyle çeşitli sıkıntıların ayrıntılarıyla görüşüleceğini söyledi. Şevket YILMAZ, devam eden NETAŞ Grevinin de bir an önce anlaşmayla sonuçlanmasını arzuladıklarının ve TİSK'in de aynı temenniyi paylaştığını ifade etti.

Tarım-İş Sendikası Genel Başkanı Zeynel Irmak :

"Asgari ücret tesbitinde sektör ayırımı kalkmalıdır."

Tarım-iş Sendikası, asgari ücrette tarım ve sanayi işçisi ayırımına karşı olduğunu açıkladı. Tarım-İş Sendikası Genel Başkanı Zeynel Irmak tarafından yapılan açıklamada, asgari ücret tespitinde tarım sektörüne ayrı, sanayi sektörüne ayrı ücret belirlenmesinin Anayasamızın eşitlik ilkesine ve yasalarımıza aykırı olduğu öne sürüldü. Asgari ücret tesbit komisyonunun önümüzdeki günlerde yeniden toplanacağına dikkat çekilen Tarım-İş Sendikası açıklamasında, yıllardır uygulanan bu yanlış politikaya son verilmesi istendi.

ÜLKEMİZDE TARIM İŞÇİSİNE İKİNCİ SINIF VATANDAŞ GÖZÜYLE BAKILIYOR

Irmak, konu ile ilgili olarak yaptığı açıklamada şöyle dedi: **"Ülkemiz genel hatlarıyla bir tarım ülkesi olmasına, yeryüzünde kendi kendimizi besleyebilen nadir ülkeler arasında bulunmamıza rağmen, bu kesimde çalışan insanlarımıza ikinci sınıf vatandaş gözüyle bakılmaktadır. Bunun en belirgin örneğini, asgari ücret tesbit komisyonlarının toplandığı dönemlerde görmek mümkündür. Şöyle ki; asgari ücret tesbitinde tarım işçisine ayrı, sanayi işçisine ayrı ücret belirlenmektedir. İşçilerimiz arasında yaratılan bu ikilik, ileride onarılması mümkün olmayan huzursuzluklara yol açabilir."**

TARIM İŞÇİLERİNİN İŞ YASASI KAPSAMINA ALINMALARI

Tarım ve Orman işçilerinin 1475 Sayılı İş Yasası kapsamına alınması için sürdürdükleri çalışmaları örneklerle anlatan, Tarım-İş Sendikası Genel Başkanı Zeynel Irmak, **"Son Genel Kurulumuzda alınan bir kararla bir telgraf hazırladık. Bu telgrafımızda, tarım işçilerimizin yıllardan bu yana 1475 Sayılı İş Yasası kapsamı dışında tutulduğunu, bu yasanın 5 inci Maddesi 2 nci bendindeki ibarenin çıkarılarak, tarım ve orman işçilerinin de iş yasası kapsamına alınmalarını ve yasal güvencelerinin sağlanmasını istedik.**

Telgrafımıza Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Mükerrem Taşçıoğlu'ndan gelen cevap bizi bir kez daha hayal kırıklığına uğrattı. Çalışma Bakanı bu telgrafında, Tarım İş Kanunu'nun çıkarılması veya tarımda çalışanların istisnalar dışında tutulmasının mümkün görülmediğini bildirdi." dedi.

MÜCADELEMİZ SÜRECEKTİR

Irmak, açıklamasının son bölümünde de mücadelelerinin süreceğini belirtti. Irmak bu konuda da: **"Sendikamız bağlı bulunduğu üst kuruluşu Türk-İş ile birlikte, tarım ve orman işçilerinin 1475 Sayılı İş Yasası kapsamına alınması, asgari ücret tesbitinde sektör ayırımının kalkması için yıllardan bu yana sürdürdüğü mücadeleyi, bundan sonra daha etkin bir biçimde sürdürecektir. Tarım işçisinin her geçen gün biraz daha yığılan sorunlarına kulaklarını tıkayanların, kulaklarını yine tarım işçisi açacaktır."** dedi.

SSK'DAN HABERLER

Yurtdışında askerliğini yapan Sigortalılar bu süreyi borçlanabilecek

Yurtdışında askerlik hizmetini yaptıktan sonra Türkiye'ye göçmen olarak gelen ve Türk vatandaşlığına alınanların "askerlik hizmetinin Türkiye'de yapılmış olması" şartı aranmaksızın, geldikleri ülkede askerlik hizmetini yaptıklarını gösterir resmî bir belge ibraz etmeleri halinde belgede kayıtlı fiili askerlik süresinin borçlandırılması Sosyal Sigortalar Kurumu'nca 28.1.1987 tarih 5-V/267 sayı ile karara bağlandı.

Bilindiği üzere, 506 sayılı Kanunun askerlik borçlanmasıyla ilgili hükümlerinin uygulanmasında, 1111 sayılı Türk Askerlik Kanunu'na göre Türk Silahlı Kuvvetleri emrinde er olarak veya yedek subay okulunda geçen süreler esas alındığından, askerlik hizmetini yabancı bir ülkede ve o ülke kanunlarına göre yaptıktan sonra Türkiye'ye göçmen olarak gelen ve Türk vatandaşlığına alınan sigortalıların sözkonusu askerlik sürelerini borçlanma talepleri daha önce kabul edilmiyordu.

Kurum tarafından 30 Ocak'ta yapılan bir açıklamaya göre 28.1.1987 tarihinden sonraki taleplerin kabul edilerek işlemlerinin konu ile ilgili genelgeler çerçevesinde sonuçlandırılması, bu tarihten önce müracaat etmiş olanların ise, yeniden müracaatları halinde taleplerinin kabul edilmesi ve yeni talebin alındığı tarihteki prime esas asgari kazanç nazara alınarak borçlanma işlemlerinin tekemmül ettirilmesi uygun görülmüştür.

TÜRK-METAL SENDİKASININ YENİ BİNASI TÖRENLE AÇILDI

TÜRK-İŞ'e bağlı TÜRK METAL Sendikası'nın Maltepe-Akıncılar Sokak 14 numarada inşa ettirdiği yeni Genel Merkez binası, 17 Şubat 1987 Salı günü saat 15.00'te, düzenlenen bir törenle, TÜRK-İŞ Genel Başkanı Şevket Yılmaz tarafından hizmete açıldı. Bazı Milletvekilleri, Müsteşarlar, Genel Müdürler, Sendika liderleri ile kalabalık bir grubun katıldığı törende kısa bir konuşmayla binayı hizmete açan Yılmaz, "Hayırlı-Uğurlu olması" dileğinde bulundu. TÜRK METAL Sendikası Genel Başkanı Mustafa Özbek de, belirtilen iyi dileklere ve törene katılanlara teşekkür etti.

TZOB Başkanı Osman Özbek TÜRK-İŞ'i ziyaret etti...

Türkiye Ziraat Odaları Birliği Başkanı Osman Özbek 4 Şubat'ta TÜRK-İŞ'i ziyaret etti.

TÜRK-İŞ Genel Başkanı Şevket Yılmaz ve yeni seçilen Yönetim Kurulu Üyelerini kutlama amacı taşıyan ziyaret sırasında Özbek, sermaye ile emeğin bir bütün olduğunu, emek kesiminin gelir dağılımından dengeli bir şekilde faydalanmadığını belirterek şöyle konuştu: **"Ücretli kesimin içinde bulunduğu sıkıntının hafifletilmesi gerekir. Sosyal problemler bir birikim oluşturmuştur."**

Şevket Yılmaz ise, çiftçi ve işçinin et ve tırnak gibi ayrılmaz bütün olduğunu belirterek, **"Hükümet başta olmak üzere, tüm ilgili kesimler yaşamakta olduğumuz yoğun sorunlara kısa sürede çözüm getirmek durumundadır."** dedi.

KAYA ERDEM TÜRK-İŞ'İ ZİYARET ETTİ.

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Kaya Erdem, 4 Şubat'ta Türk-İş Genel Merkezi'ne gelerek Genel Başkan Şevket Yılmaz ve Yeni Yönetim Kurulu Üyelerini kutladı. Bu ziyaret sırasında gazetecilerin, Başbakanın Türk-İş Genel Kurulu'na gelmeyişine ilişkin sorusunu, Özal'ın o sıralar yurtdışında olduğu şeklinde cevaplayan Kaya Erdem ''Bu ziyaret, bir buçuk ay önce yapılması gereken gecikmiş bir ziyarettir. Beni hoş göreceklerini umarım.'' dedi.

Çalışma hayatıyla ilgili sorunların ele alındığı ziyaret sırasında Kaya Erdem, bu sıkıntıları Bakanlar Kurulu'na götüreceğine söz verdiğini de belirtti.

TOBB BAŞKANI ALİ COŞKUN TÜRK-İŞ'İ ZİYARET ETTİ

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı Ali Coşkun 3 Şubat'ta Türk-İş'i ziyaret etti. Türk-İş Genel Başkanı Şevket Yılmaz'la yeni seçilen Yönetim Kurulu üyelerini kutlayan Coşkun, ''İstikrarın sağlanması gereken bu dönemde, iş barışının ve sosyal dengenin kurulması bakımından TOBB olarak her türlü fedakarlığa ve işbirliğine hazırız.'' dedi.

TOBB Genel Sekreteri Naci Ural ve Başkan Yardımcısı Güngör Yener'in de katıldığı toplantıda, Ali Coşkun'un ''Sermayenin oluşumu ve teşebbüs gücü emek sektörüne bağlıdır.'' diyen sözüne karşılık, Şevket Yılmaz ''Bu sözlerin devleti yürütenler tarafından dikkate alınmasını arzuluyor, konunun altını iyice çizerek tatbik etmelerini bekliyorum.'' dedi.

34 bin şeker işçisinin toplu iş sözleşmesi görüşmeleri 12 Şubat'ta başladı

Şeker-İş Genel Başkanı Hikmet Alcan:

"TOPLU SÖZLEŞMEMİZİN ŞEKER İŞÇİSİNİ HUZURA KAVUŞTURMASI İÇİN UĞRAŞ VERECEĞİZ."

● Şeker-İş Genel Sekreteri Ömer Çelik: Geçim sıkıntısı içindeki şeker işçisinin tahammül gücü kalmadı.

Türkiye Şeker Sanayii İşçileri Sendikası (ŞEKER-İŞ) ile Türkiye Şeker Sanayii İşverenleri Sendikası arasındaki 29 işyerinde çalışan toplam 34 bin işçiyi kapsayan 12. dönem toplu iş sözleşmesi görüşmeleri 12 Şubat'ta Ankara'da başladı.

İki yıllık dönem (1987-1989) için yapılacak olan toplu iş sözleşmesinin görüşmelerinin açılışında konuşan Şeker-İş Genel Başkanı Hikmet Alcan, şeker işçisinin Şeker Sanayii'nin bugünkü noktaya erişmesindeki en büyük faktör olduğunu belirterek, **"Bugün dış desteksiz fabrika kurabilecek duruma gelmiş şeker işçisi, ne yazık ki ekonomik yönden büyük bir sıkıntı içerisine düşmüştür."** dedi.

Hiçbir zaman çalışma barışının bozulmasından yana olmadıklarını da vurgulayan Alcan, 12. dönem toplu iş sözleşmesinin, şeker işçisini rahatlatıp huzura kavuşturacak bir sözleşme olması için uğraş vereceklerini belirtti.

Toplu sözleşme görüşmelerinin başlayışıyla ilgili olarak bir açıklama yapan Şeker İş Genel Sekreteri Ömer Çelik de, fiyatların alabildiğine serbest olduğu bir ülkede her geçen gün enflasyonla eriyip giden ücretlere sınır koymaya çalışmanın hür sendikacılık anlayışıyla taban tabana zıt olduğuna dikkat çekerek, **"Geçim sıkıntısı içindeki Şeker işçisinin tahammül gücü kalmadı. Toplumumuz giderek sosyal patlama noktasına yaklaşıyor. Bu ortamda yapacağımız sözleşmede, sıkıntılarımızı giderecek hak ettiğimiz ücret zammını ve ücrete dayalı sosyal haklardaki yeterli artışları elde edinceye kadar mücadele edeceğiz."** dedi.

Toplu sözleşme görüşmeleri Ankara'da Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. Genel Müdürlüğü salonlarında yapılıyor.

İLGİSİZLİK YÜZÜNDEN...

İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ SEMPOZYUMU DÜZENLENDİ

TÜRK-İŞ 26-27 Şubat'ta İstanbul'da "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği" konulu bir sempozyum düzenledi.

Şevket Yılmaz'ın konuşmasıyla başlayan sempozyuma çeşitli üniversitelerden bilim adamları, işçi, işveren ve hükümet temsilcileri de katıldı.

Ülkemizde büyük ölçüde can, mal ve işgünü kayıplarına neden olan iş kazalarının sebep-sonuç ilişkileri anlatılan sempozyum. Karaköy'de demirli Ankara Gemisi'nde yapıldı.

Bu sempozyumla ilgili haber, gelecek sayımızda geniş şekilde yayınlanacak.

MADEN İŞÇİLERİ İÇİN

Milletçe yasa boğuluruz
Dulların yetimlerin kan ağlar ardından
Ta Uzun Mehmetten beri
Yılda bin kere ölür
Yüzbinlerce dirilirsin
Sen Allaha emanetsin

Yedi kat yerin dibinde
Ne güneş batar ne ay tutulur
Özlemi çekilen ne varsa
Gelecek güzel günler
Evde bekleyen sevgililer
Bir bir unutulur

Her vardiya selametle yollanır
Ardınızdan bir kor düşer içimize
amansız
Karanlık dehlizlerinde yeraltının
Biliriz ki
Ölümle kolkola dolaşırsınız

Tedbiri bir yana bırakmışız
Takdire boynumuz kıldan ince
Kendi ellerimizle mezar kazarız
Dal gibi fidan gibi binlerce gence

Mutluluk nedir tatmadın
Daha çok gençsin
Sen Allaha emanetsin

Biraz daha güç emek ve ter
Yeter bu son acı olsun artık yeter
Yıllardır her gün her mevsim
Dur durak nedir bilmezsin
Sen Allaha emanetsin..

mustafa yöndem